
Plenarhandling

A9-0177/2020

5.10.2020

BETÄNKANDE

med rekommendationer till kommissionen om en rättsakt om digitala tjänster:
anpassning av handels- och civilrättsliga regler för kommersiella enheter som
är verksamma på nätet
(2020/2019(INL))

Utskottet för rättsliga frågor

Föredragande: Tiemo Wölken

(Initiativ – artikel 47 i arbetsordningen)

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
BILAGA TILL RESOLUTIONSFÖRSLAGET: DETALJERADE REKOMMENDATIONER OM INNEHÅLLET I DET BEGÄRDA FÖRSLAGET	14
MOTIVERING	32
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR DEN INRE MARKNADEN OCH KONSUMENTSKYDD	36
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KULTUR OCH UTBILDNING	46
INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	51
SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET	52

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

med rekommendationer till kommissionen om en rättsakt om digitala tjänster: anpassning av handels- och civilrättsliga regler för kommersiella enheter som är verksamma på nätet (2020/2019(INL))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 225 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt artikel 10 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150 av den 20 juni 2019 om främjande av rättvisa villkor och transparens för företagsanvändare av onlinebaserade förmedlingstjänster¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/790 av den 17 april 2019 om upphovsrätt och närstående rättigheter på den digitala inre marknaden och om ändring av direktiven 96/9/EG och 2001/29/EG²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning)³ (nedan kallad *den allmänna dataskyddsförordningen*),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster)⁴,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/52/EG av den 21 maj 2008 om vissa aspekter på medling på privaträttens område⁵,
- med beaktande av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning av den 6 juni 2018 om inrättande av programmet för ett digitalt Europa för perioden 2021–2027 (COM(2018)0434),
- med beaktande av kommissionens rekommendation (EU) 2018/334 av den 1 mars 2018 om åtgärder för att effektivt bekämpa olagligt innehåll online⁶,

---

¹ EUT L 186, 11.7.2019, s. 57.

² EUT L 130, 17.5.2019, s. 92.

³ EUT L 119, 4.5.2016, s. 1.

⁴ EUT L 95, 15.4.2010, s. 1.

⁵ EUT L 136, 24.5.2008, s. 3.

⁶ EUT L 63, 6.3.2018, s. 50.

- med beaktande av konventionen om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁷ och konventionen om erkännande och verkställighet av utländska skiljedomar, undertecknad den 10 juni 1958 i New York,
- med beaktande av sin resolution av den 3 oktober 2018 om distribuerad databasteknik och blockkedjor: skapa förtroende genom disintermediering⁸,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 19 februari 2020 *En EU-strategi för data* (COM(2020)0066),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 19 februari 2020 *Att forma EU:s digitala framtid* (COM(2020)0067),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén av den 25 maj 2016 *Onlineplattformar och den digitala inre marknaden – Möjligheter och utmaningar för Europa* (COM(2016)0288),
- med beaktande av artiklarna 47 och 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av yttrandena från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och utskottet för kultur och utbildning,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A9-0177/2020), och av följande skäl:
  - A. De digitala tjänsterna, som utgör en hörnsten i unionens ekonomi och är en försörjningskälla för ett stort antal medborgare, måste regleras på ett sätt som garanterar grundläggande rättigheter och andra medborgerliga rättigheter och samtidigt stöder utveckling och ekonomiska framsteg samt den digitala miljön och främjar förtroende på nätet genom att beakta användarnas och alla marknadsaktörers, inbegripet små och medelstora företags och nystartade företags, intressen.
  - B. En del bestämmelser om onlineleverantörer av delningstjänster för innehåll och audiovisuella medietjänster har nyligen uppdaterats, särskilt genom direktiv (EU) 2018/1808 och direktiv (EU) 2019/790. Det finns ett antal centrala civil- och handelsrättsliga aspekter som inte har hanterats på ett tillfredsställande sätt i unionsrätten eller den nationella rätten och denna frågas betydelse har understrukits av den snabba och accelererande utvecklingen under de senaste årtiondena på området digitala tjänster, särskilt framväxten av nya affärsmodeller, ny teknik och den sociala verkligheten. I detta sammanhang krävs en genomgripande uppdatering av de grundläggande civil- och handelsrättsliga bestämmelser som är tillämpliga på kommersiella enheter som är verksamma på nätet.
  - C. En del företag som erbjuder digitala tjänster har, på grund av starka datadrivna nätverkseffekter, en betydande marknadsstyrka som gör att de kan tvinga på

⁷ EUT L 339, 21.12.2007, s. 3.

⁸ EUT C 11, 13.1.2020, s. 7.

användarna sina affärsmetoder och gör det allt svårare för andra aktörer, särskilt nystartade företag och små och medelstora företag, att konkurrera och för nya företag att till och med ta sig in på marknaden.

- D. Retroaktivt genomdrivande av konkurrensrätten kan inte på egen hand ändamålsenligt ta itu med den inverkan som vissa onlineplattformars marknadsstyrka har, bland annat på den rättvisa konkurrensen på den digitala inre marknaden.
- E. Vårdplattformar för innehåll har utvecklats från att enbart användas för visning av innehåll till att utgöra sofistikerade organismer och marknadsaktörer, särskilt sociala nätverk som samlar in och utnyttjar användningsdata. Användarna har berättigade skäl att förvänta sig skäliga villkor när det gäller åtkomst, transparens, prissättning och konfliktlösning för användningen av sådana plattformar och för plattformarnas användning av användarnas uppgifter. Transparens kan bidra till att avsevärt öka förtroendet för digitala tjänster.
- F. Vårdplattformar för innehåll kan avgöra vilket innehåll som visas för deras användare, vilket på ett genomgripande sätt påverkar det sätt på vilket vi inhämtar och förmedlar information, så till den grad att vårdplattformar för innehåll i praktiken har blivit offentliga platser i den digitala sfären. Offentliga platser måste förvaltas på ett sätt som dels skyddar allmänna intressen, dels respekterar användarnas grundläggande och medborgerliga rättigheter, särskilt rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet.
- G. Att upprätthålla lagen i den digitala världen innebär inte bara ett effektivt genomdrivande av grundläggande rättigheter, framför allt yttrandefrihet och informationsfrihet, integritet, skydd och säkerhet, icke-diskriminering, respekt för egendom och immateriella rättigheter, utan också tillgång till rättslig prövning och korrekta rättsförfaranden. Delegering av antingen beslut om innehålls laglighet eller av brottsbekämpande befogenheter till privata företag kan undergräva transparens och korrekta rättsförfaranden, vilket leder till en fragmenterad strategi. Därför krävs det ett påskyndat rättsligt förfarande med tillräckliga garantier för att se till att effektiva rättsmedel finns till hands.
- H. Automatiserade verktyg kan för närvarande inte på ett tillförlitligt sätt skilja olagligt innehåll från innehåll som är lagligt i en given kontext. Mekanismer för automatisk upptäckt och automatiskt avlägsnande av innehåll kan därför väcka berättigade frågor om laglighet, särskilt när det gäller eventuella begränsningar av yttrandefriheten och informationsfriheten, som skyddas enligt artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Användningen av automatiserade mekanismer bör därför vara proportionell, endast omfatta motiverade fall och följa transparenta förfaranden.
- I. Artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna skyddar också mediernas frihet och mångfald, och medierna blir allt mer beroende av onlineplattformar för att nå ut till sin publik.
- J. De flesta europeer använder digitala tjänster dagligen, men tjänsterna omfattas av en allt bredare uppsättning regler i hela unionen, vilket leder till en betydande fragmentering av marknaden och därmed till rättsosäkerhet för europeiska användare och tjänster som är verksamma över gränserna. De civilrättsliga system som reglerar

de metoder som värdepattformar för innehåll tillämpar för innehållshantering bygger på vissa sektorsspecifika bestämmelser på unionsnivå och nationell nivå, med betydande skillnader i de skyldigheter som dessa tillämpade civilrättsliga system föreskriver samt i deras mekanismer för kontroll av efterlevnaden. Denna situation har lett till en fragmenterad uppsättning regler för den digitala inre marknaden, vilket kräver ett svar på unionsnivå.

- K. Den nuvarande affärsmodellen för vissa värdepattformar för innehåll består av att främja innehåll som sannolikt kommer att dra till sig användarnas uppmärksamhet och därför generera mer data för profilering i syfte att erbjuda effektivare riktad reklam och därmed öka vinsten. Denna profilering i kombination med riktad reklam kan leda till en förstärkning av innehåll som syftar till att utnyttja känslor och som ofta uppmuntrar till och underlättar sensationalism i system för nyhetsflöden och rekommendationer, vilket resulterar i en eventuell manipulering av användarna.
- L. Att erbjuda användarna kontextuella annonser kräver mindre användardata jämfört med riktad beteendestyrd annonsering och är därför mindre inkräktande.
- M. Det är upp till värdepattformen för innehåll att välja vilken algoritmisk logik som ska ligga bakom rekommendationssystem, jämförelsetjänster, innehållskuratering eller reklamplacering, och det finns liten möjlighet till offentlig tillsyn, vilket väcker frågor om ansvarsskyldighet och transparens.
- N. Värdepattformar för innehåll med betydande marknadsstyrka gör det möjligt för deras användare att använda sina profiler för att logga in på tredje parters webbplatser, så att värdepattformarna därmed kan spåra användarnas verksamhet även utanför den egna plattformsmiljön, vilket utgör en konkurrensfördel när det gäller tillgång till data för algoritmer för innehållskuratering.
- O. Så kallade smarta kontrakt – vilka bygger på teknik för distribuerade liggare, inklusive blockkedjor, som möjliggör en decentraliserad och fullständigt spårbar registerhållning och självvexekvering – används inom ett antal områden utan någon ordentlig rättslig ram. Det råder osäkerhet i fråga om sådana avtals laglighet och verkställbarhet i gränsöverskridande situationer.
- P. Plattformarnas icke förhandlingsbara allmänna villkor anger ofta både tillämplig rätt och behöriga domstolar utanför unionen, vilket kan utgöra ett hinder för tillgången till rättslig prövning. I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁹ fastställs regler för domstols behörighet. I den allmänna dataskyddsförordningen klargörs den registrerades rätt till privata verkställighetsåtgärder direkt mot den personuppgiftsansvarige eller personuppgiftsbiträdet, oavsett om behandlingen äger rum i unionen eller inte och oavsett om den personuppgiftsansvarige är etablerad i unionen eller inte. I artikel 79 i den allmänna dataskyddsförordningen föreskrivs att talan ska väckas vid domstolarna i den medlemsstat där den personuppgiftsansvarige eller personuppgiftsbiträdet är etablerad, alternativt, där den registrerade har sin hemvist.

---

⁹ EUT L 351, 20.12.2012, s. 1.

- Q. Tillgång till och utvinning av icke-persondata är en viktig faktor för den digitala ekonomins tillväxt. Genom att undanröja inlåsnings effekter kan lämpliga rättsliga standarder och dataskyddsåtgärder avseende datans interoperabilitet spela en viktig roll för att säkerställa rättvisa marknadsvillkor.
- R. Det är viktigt att bedöma möjligheten att ge en europeisk enhet ansvaret för att säkerställa en harmoniserad strategi för genomförandet av rättsakten om digitala tjänster i hela unionen, underlätta samordningen på nationell nivå samt ta itu med de nya möjligheter och utmaningar, särskilt sådana av gränsöverskridande karaktär, som den pågående tekniska utvecklingen ger upphov till.

Rättsakten om digitala tjänster

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utan onödigt dröjsmål lägga fram ett antal lagstiftningsförslag som inrättar en rättsakt om digitala tjänster med ett lämpligt tillämpningsområde i materiellt, personellt och territoriellt hänseende, definierar de viktigaste begreppen och inbegriper rekommendationerna enligt bilagan till denna resolution. Utan att det påverkar de närmare detaljerna i de framtida lagstiftningsförslagen anser parlamentet att artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt bör utgöra den rättsliga grunden.
2. Europaparlamentet föreslår att rättsakten om digitala tjänster inbegriper en förordning som fastställer avtalsrättigheter i fråga om innehållshantering, föreskriver transparenta, rättvisa, bindande och enhetliga standarder och förfaranden för innehållsmoderering samt garanterar åtkomlig och oberoende tillgång till rättslig prövning. Parlamentet betonar att lagstiftningsförslag bör vara evidensbaserade och sträva efter att undanröja nuvarande hinder – och förebygga eventuella nya omotiverade sådana – för onlineplattformars tillhandahållande av digitala tjänster och samtidigt stärka skyddet för konsumenter och medborgare. Parlamentet anser att lagstiftningsförslagen bör syfta till att uppnå hållbar och smart tillväxt, hantera tekniska utmaningar och säkerställa att den digitala inre marknaden är rättvis och säker för alla.
3. Europaparlamentet föreslår vidare att de föreslagna åtgärderna för innehållsmoderering bara ska tillämpas på olagligt innehåll och inte på innehåll som endast är skadligt. Parlamentet föreslår därför att förordningen ska innehålla universella kriterier för att fastställa plattformars marknadsstyrka i syfte att ge en tydlig definition av vad som utgör en plattform med betydande marknadsstyrka och därmed avgöra huruvida vissa värddplattformar för innehåll som inte har någon betydande marknadsstyrka kan undantas från vissa bestämmelser. Parlamentet understryker att den ram som fastställs i rättsakten om digitala tjänster bör vara hanterbar för småföretag, små och medelstora företag och nystartade företag och därför bör omfatta proportionella skyldigheter för alla sektorer.
4. Europaparlamentet föreslår att rättsakten om digitala tjänster inför en skyldighet för leverantörer av digitala tjänster som är etablerade utanför unionen att utse en rättslig företrädare för användares intresse i unionen, som kan ta emot klagomål, i syfte att till exempel göra det möjligt för konsumenter att få sin sak prövad i händelse av felaktig

eller vilseledande reklam, och att göra denna företrädares kontaktuppgifter synlig och tillgänglig på den webbplats som tillhör leverantören av digitala tjänster.

Rättigheter i fråga om innehållsmoderering

5. Europaparlamentet betonar att ansvaret för att lagen upprätthålls måste vila på offentliga myndigheter. Parlamentet anser att det slutliga beslutet om lagligheten i användarskapat innehåll måste fattas av ett oberoende rättsväsende och inte av en privat kommersiell enhet.
6. Europaparlamentet vidhåller att förordningen måste inbegripa ett förbud mot metoder för innehållsmoderering som är diskriminerande eller medför utnyttjande och utestängning, särskilt gentemot de mest utsatta, och som alltid respekterar användarnas grundläggande rättigheter och friheter, särskilt deras yttrandefrihet.
7. Europaparlamentet framhåller vikten av att bättre skydda konsumenterna genom att tillhandahålla tillförlitlig och transparent information om exempel på otillbörliga metoder, såsom fabricerade vilseledande påståenden och bedrägerier.
8. Europaparlamentet rekommenderar att tillämpningen av förordningen noggrant bör övervakas av en europeisk enhet som har till uppgift att se till att världplattformar för innehåll följer bestämmelserna i förordningen, särskilt genom att övervaka efterlevnaden av de standarder som fastställts för innehållshantering på grundval av transparensrapporter och övervakningsalgoritmer som används av världplattformar för innehåll för innehållshantering. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma möjligheten att antingen utse en befintlig eller ny europeisk byrå eller ett befintligt eller nytt europeiskt organ eller själv samordna ett nätverk av nationella myndigheter för att utföra dessa uppgifter (nedan kallat *den europeiska enheten*).
9. Europaparlamentet föreslår att världplattformar för innehåll regelbundet lämnar omfattande transparensrapporter till den europeiska enheten som utgår från en konsekvent metod och bedöms på grundval av relevanta resultatindikatorer, och som inbegriper deras innehållspolicy och huruvida deras villkor stämmer överens med bestämmelserna i rättsakten om digitala tjänster. Parlamentet föreslår vidare att världplattformar för innehåll offentliggör och på ett enkelt och tillgängligt sätt tillgängliggör dessa rapporter och policyn för innehållshantering i en allmänt tillgänglig databas.
10. Europaparlamentet begär att världplattformar för innehåll med betydande marknadsstyrka ska utvärdera vilken risk som deras policy för innehållshantering av lagligt innehåll utgör för samhället, särskilt med avseende på dess inverkan på de grundläggande rättigheterna, och inleda en dialog två gånger om året med den europeiska enheten och de relevanta nationella myndigheterna på grundval av framlagda transparensrapporter.
11. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaterna tillhandahåller oberoende tvistlösningsorgan med uppgift att lösa tvister som rör innehållsmoderering. För att skydda anonyma publikationer och allmänintresset anser parlamentet att inte bara den

användare som laddat upp det innehåll som är föremål för en tvist, utan även en tredje part, till exempel en ombudsman, som agerar med ett legitimt intresse, bör kunna ifrågasätta beslut om innehållsmoderering. Parlamentet bekräftar användarnas rätt till ytterligare rättslig prövning.

12. Europaparlamentet intar den fasta ståndpunkten att rättsakten om digitala tjänster inte får tvinga värdplattformar för innehåll att använda någon form av helautomatiserad förhandskontroll av innehåll om inte annat anges i befintlig unionsrätt, och anser att mekanismer som används frivilligt av plattformarna inte får leda till några åtgärder i form av förhandskontroller som bygger på automatiserade verktyg eller uppladdningsfiltrering av innehåll och måste bli föremål för revision av den europeiska byrån för att säkerställa överensstämmelse med rättsakten om digitala tjänster.
13. Europaparlamentet betonar att värdplattformar för innehåll måste vara transparenta i behandlingen av algoritmer och de data som används för att träna dem.

Rättigheter avseende innehållskuratering, data och onlinereklam

14. Europaparlamentet anser att användarinriktad förstärkning av innehåll som bygger på de åsikter eller ståndpunkter som uttrycks i sådant innehåll är en av de mest skadliga metoderna i det digitala samhället, särskilt när sådant innehålls synlighet förstärks på grundval av tidigare användarinteraktion med annat förstärkt innehåll och i syfte att optimera användarprofiler för riktad reklam. Parlamentet är bekymrat över att sådana metoder bygger på genomgripande spårning och datautvinning. Kommissionen uppmanas att analysera vilken inverkan sådana metoder har och att vidta lämpliga lagstiftningsåtgärder.
15. Europaparlamentet anser att användningen av riktad reklam måste regleras striktare, till förmån för mindre inkräktande former av reklam som inte kräver någon spårning av användares interaktion med innehåll, och att villkoret för att beteendestyrd annonsering får visas för användarna bör vara att de ger sitt fria, specifika, informerade och otvetydiga samtycke till det.
16. Europaparlamentet noterar de befintliga bestämmelser som rör riktad reklam i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation)¹⁰.
17. Europaparlamentet rekommenderar därför att rättsakten om digitala tjänster fastställer tydliga gränser och inför transparensbestämmelser i fråga om villkoren för ackumulering av data för erbjudanden om riktad reklam samt i fråga om sådan riktad reklams funktion och ansvarsskyldighet, särskilt när data spåras på tredjeparters webbplatser. Parlamentet vidhåller att det behövs nya åtgärder för upprättande av en ram för förbindelserna mellan plattformar och konsumenter vad avser transparensbestämmelser i fråga om reklam, digital puffning och förmånsbehandling. Kommissionen uppmanas att undersöka möjligheten att reglera riktad reklam, vilket omfattar en utfasning som leder till ett förbud.

---

¹⁰ (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37.).

18. Europaparlamentet betonar att rättsakten om digitala tjänster, i linje med principen om uppgiftsminimering och för att förhindra obehörigt utlämnande, identitetsstöld och andra former av missbruk av personuppgifter, bör föreskriva rätten att använda digitala tjänster anonymt när detta är tekniskt möjligt. Kommissionen uppmanas att begära av värdplattformar för innehåll att de kontrollerar identiteten på de annonsörer med vilka de har en affärsförbindelse för att säkerställa att annonsörerna kan ställas till svars ifall det marknadsförda innehållet visar sig vara olagligt. Parlamentet rekommenderar därför att rättsakten om digitala tjänster innehåller rättsliga bestämmelser som hindrar plattformar från att kommersiellt utnyttja tredjepartsdata i konkurrenssituationer med dessa tredje parter.
19. Europaparlamentet beklagar den rådande informationsasymmetrin mellan värdplattformar för innehåll och offentliga myndigheter, och efterfrågar ett förenklat utbyte av nödvändig information. Parlamentet betonar att i linje med rättspraxis om metadata från kommunikation måste offentliga myndigheter ges tillgång till en användares metadata endast för att utreda personer som misstänks för grova brott och med på förhand inhämtat domstolsgodkännande.
20. Europaparlamentet rekommenderar att leverantörer som stöder en enda inloggningstjänst och har en betydande marknadsstyrka också bör vara skyldiga att stödja åtminstone ett öppet och decentraliserat identitetshanteringssystem som bygger på ett öppet ramverk. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå gemensamma EU-standarder för nationella system som tillhandahålls av medlemsstaterna, särskilt när det gäller dataskyddsstandarder och gränsöverskridande interoperabilitet.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma möjligheten att fastställa rättvisa avtalsvillkor för att underlätta datadelning och öka transparensen i syfte att åtgärda obalanser i marknadsstyrkan. Parlamentet föreslår därför att man undersöker möjligheter för att underlätta datans interoperabilitet, interkonnektivitet och portabilitet. Parlamentet påpekar att datadelning bör åtföljas av adekvata och lämpliga skyddsåtgärder, inbegripet effektiv anonymisering av personuppgifter.
22. Europaparlamentet rekommenderar att det i rättsakten om digitala tjänster ställs krav på att plattformar med betydande marknadsstyrka tillhandahåller ett programmeringsgränssnitt, genom vilket tredjepartsplattformar och deras användare kan interagera med de huvudsakliga funktionerna och användarna av den plattform som tillhandahåller programmeringsgränssnittet, inbegripet tredjepartstjänster som utformats för att förbättra och anpassa användarupplevelsen, särskilt genom tjänster som anpassar sekretessinställningar och preferenser för innehållskuratering. Parlamentet föreslår att plattformarna offentligt dokumenterar alla programmeringsgränssnitt som de gör tillgängliga i syfte att möjliggöra interoperabiliteten och interkonnektiviteten för olika tjänster.
23. Europaparlamentet stöder däremot helt och fullt åsikten att plattformar med betydande marknadsstyrka som tillhandahåller ett programmeringsgränssnitt inte får dela, behålla, monetarisera eller använda någon av de uppgifter som erhålls från tredjepartstjänster.
24. Europaparlamentet betonar att skyldigheter som rör interoperabilitet och interkonnektivitet inte får begränsa, hindra eller försena värdplattformarnas förmåga att lösa säkerhetsfrågor, och att behovet av att lösa säkerhetsfrågor inte heller bör leda till

ett onödigt avbrytande av det programmeringsgränssnitt som tillhandahåller interoperabilitet och interkonnektivitet.

25. Europaparlamentet påminner om att bestämmelserna om interoperabilitet och interkonnektivitet måste respektera all relevant dataskyddslagstiftning. Parlamentet rekommenderar i detta avseende att plattformar enligt rättsakten om digitala tjänster ska vara skyldiga att se till att de bestämmelser om dataportabilitet som fastställs i artikel 20.2 i den allmänna dataskyddsförordningen är tekniskt genomförbara.
26. Europaparlamentet vill se att värdplattformar för innehåll ger användarna en faktisk möjlighet att välja huruvida de i förväg samtycker till att bli visade riktad reklam eller inte på grundval av deras tidigare interaktion med innehåll på samma värdplattformar för innehåll eller på tredje parters webbplatser. Parlamentet understryker att denna valmöjlighet måste presenteras på ett tydligt och begripligt sätt och att ett avböjande svar inte får leda till att plattformens funktioner avaktiveras. Parlamentet betonar att samtycke till riktad reklam inte får anses ha getts frivilligt eller vara giltigt om databehandling utgör ett villkor för åtkomst till tjänsten. Parlamentet bekräftar på nytt att riktad reklam enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG¹¹ omfattas av ett aktivt beslut och att sådan reklam annars är förbjuden. Parlamentet konstaterar att eftersom en individs aktiviteter på internet möjliggör djup insikt i dennes beteende och gör det möjligt att manipulera individen i fråga, utgör allmän och urskillningslös insamling av personuppgifter beträffande varje användning av en digital tjänst ett oproportionellt ingrepp i rätten till personlig integritet. Parlamentet bekräftar att användare har rätt att inte utsättas för genomgripande spårning när de använder digitala tjänster.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på samma sätt säkerställa att konsumenterna fortfarande kan använda en ansluten enhet för alla dess funktioner även om de drar tillbaka, respektive inte ger, sitt samtycke till att dela icke-operativa data med tillverkaren av enheten eller tredje part. Parlamentet framhåller på nytt behovet av transparens i avtalsvillkoren när det gäller möjligheten till datadelning med tredje part och omfattningen i detta sammanhang.
28. Europaparlamentet efterfrågar vidare att användarna ska garanteras en lämplig grad av insyn i och inflytande över de kriterier som ligger till grund för att innehåll kurateras och görs synliga för dem. Parlamentet bekräftar att detta även bör inbegripa möjligheten att avstå från att det görs någon annan innehållskuratering än kronologisk ordning. Parlamentet påpekar att programmeringsgränssnitt som tillhandahålls av plattformar bör göra det möjligt för användarna att välja vilken programvara eller vilka tjänster som ligger till grund för innehållskurateringen.
29. Europaparlamentet understryker av det är viktigt att rättsakten om digitala tjänster visar sig vara rättsligt sund och tillhandahåller effektivt skydd för barn i onlinemiljön, samtidigt som den inte inför allmänna övervaknings- eller filtreringsskyldigheter och

---

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

säkerställer fullständig samordning och undviker överlappning med den allmänna dataskyddsförordningen och direktivet om audiovisuella medietjänster.

30. Europaparlamentet anser att betalda annonser och betald placering i sponsrat innehåll bör anges på ett klart, koncist och begripligt sätt. Parlamentet föreslår att plattformar bör ange källan i samband med betalda annonser och sponsrat innehåll. Parlamentet föreslår därför att värdplattformar för innehåll offentliggör allt sponsrat innehåll och all sponsrad reklam och gör dem väl synliga för deras användare i ett reklamarkiv som är tillgängligt för allmänheten, med uppgift om vem som har betalat för dem och, i förekommande fall, på vems vägnar. Parlamentet betonar att detta inbegriper både direkta och indirekta betalningar och andra ersättningar som tjänsteleverantörerna erhåller.
31. Europaparlamentet anser att det, om relevanta uppgifter visar på en betydande klyfta mellan unionsbaserade och tredjelandsbaserade plattformar med avseende på vilseledande reklam och efterlevnadskontroller, är rimligt att överväga ytterligare alternativ för att se till att gällande lagar i unionen följs. Parlamentet betonar behovet av lika villkor för annonsörer från unionen och annonsörer från tredjeländer.

Bestämmelser om villkor, smarta kontrakt och blockkedjor samt internationell privaträtt

32. Europaparlamentet noterar ökningen av så kallade smarta kontrakt, t.ex. kontrakt som bygger på teknik för distribuerade liggare utan en klar rättslig ram.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma utvecklingen och användningen av teknik för distribuerade liggare, däribland blockkedjor, och framför allt av smarta kontrakt, tillhandahålla vägledning för att säkerställa rättslig förutsebarhet för företag och konsumenter, särskilt i frågor om laglighet och verkställighet av smarta kontrakt i gränsöverskridande situationer, samt krav på attestering i tillämpliga fall, och att lägga fram förslag till en lämplig rättslig ram.
34. Europaparlamentet understryker att frågan huruvida de villkor som mellanhänder ålägger dem som använder deras tjänster är rättvisa samt frågan om villkorens överensstämmelse med gällande normer för grundläggande rättigheter måste bli föremål för rättslig omprövning. Parlamentet betonar att villkor som på oskäligt sätt begränsar användarnas grundläggande rättigheter, däribland rätten till personlig integritet och yttrandefrihet, inte bör vara bindande.
35. Europaparlamentet begär att kommissionen undersöker formerna för att säkerställa en lämplig balans och jämlikhet mellan parterna i smarta avtal genom att ta hänsyn till den svagare partens enskilda farhågor eller allmänhetens farhågor, t.ex. sådana som rör kartellavtal. Parlamentet betonar behovet av att säkerställa respekt för borgenärernas rättigheter vid insolvens och omstruktureringsförfaranden. Parlamentet rekommenderar starkt att smarta kontrakt inbegriper mekanismer som kan stoppa och vända fullgörandet av dem och tillhörande betalningar.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i synnerhet uppdatera sitt befintliga vägledande dokument om Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av

den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter¹² för att klargöra om kommissionen anser att smarta kontrakt omfattas av undantaget i artikel 3.3. 1 i det direktivet, och i så fall under vilka omständigheter, och klargöra frågan om ångerrätten.

37. Europaparlamentet betonar att blockkedjetekniken, och i synnerhet smarta kontrakt, måste användas i enlighet med antitrustregler och antitrustkrav, inbegripet de som förbjuder kartellavtal eller samordnade förfaranden.
38. Europaparlamentet anser att standardvillkor inte bör hindra faktisk tillgång till rättslig prövning i unionsdomstolar eller beröva unionens medborgare eller företag deras rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma huruvida skyddet av rätten till tillgång till uppgifter enligt internationell privaträtt är osäkert och leder till nackdelar för medborgare och företag i unionen.
39. Europaparlamentet betonar vikten av att säkerställa att användningen av digitala tjänster i unionen helt och hållet styrs av unionsrätten, inom ramen för unionsdomstolarnas behörighet.
40. Europaparlamentet konstaterar avslutningsvis att lagstiftningslösningar på dessa frågor bör finnas på unionsnivå ifall åtgärder på internationell nivå inte verkar vara genomförbara, eller om det finns en risk för att sådana åtgärder tar alltför lång tid för att förverkligas.
41. Europaparlamentet betonar att tjänsteleverantörer som är etablerade i unionen inte får åläggas att avlägsna information som är laglig i deras ursprungsland eller göra den oåtkomlig.

o

o o

42. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution och bifogade rekommendationer till kommissionen och rådet.

---

¹² EUT L 304, 22.11.2011, s. 64.

BILAGA TILL RESOLUTIONSFÖRSLAGET: DETALJERADE REKOMMENDATIONER OM INNEHÅLLET I DET BEGÄRDA FÖRSLAGET

A. FÖRSLAGETS PRINCIPER OCH MÅL

FÖRSLAGETS HUVUDSAKLIGA PRINCIPER OCH MÅL:

- Förslaget innehåller både akter som bör inbegripas i rättsakten om digitala tjänster och akter med anknytning till rättsakten om digitala tjänster.
- Förslaget syftar till att stärka de civil- och handelsrättsliga regler för digitala tjänster som gäller för kommersiella enheter som är verksamma på nätet.
- Förslaget syftar till att stärka och förtydliga användares avtalsrättigheter i fråga om innehållsmoderering och innehållskuratering.
- Förslaget syftar dessutom till att omfatta otillåtliga och oskäligen allmänna villkor som används för digitala tjänster.
- Förslaget tar upp frågan om att aspekter av datainsamling strider mot användarnas skäligen avtalsrättigheter samt regler om dataskydd och sekretesskydd online.
- Förslaget behandlar vikten av ett rättvist genomförande av användarnas rättigheter när det gäller interoperabilitet och portabilitet.
- Förslaget tar upp betydelsen av internationella privaträttsliga regler som ger klarhet angående rättsläget i fråga om icke förhandlingsbara allmänna villkor som används av onlineplattformar, samt som säkerställer rätten till dataåtkomst och garanterar tillgången till rättslig prövning.
- Förslaget tar inte upp aspekter som rör regleringen av nätbaserade marknadsplatser, vilken ändå bör beaktas i det förslag till paket för digitala tjänster som kommissionen kommer att lägga fram.
- Förslaget tar upp behovet av att utvärdera i vilken utsträckning det krävs en ordentlig reglering av civilrättsliga och handelsrättsliga aspekter på området teknik för distribuerade liggare, inbegripet blockkedjor, och tar särskilt upp behovet av en korrekt reglering av de civilrättsliga och handelsrättsliga aspekterna av smarta kontrakt.

I. FÖRSLAG ATT INBEGRIPA I RÄTTSAKTEN OM DIGITALA TJÄNSTER

De viktigaste delarna av förslagen att inbegripa i rättsakten om digitala tjänster bör vara

en förordning ”om avtalsrättigheter i fråga om innehållshantering” som kännetecknas av följande:

- Den bör vara tillämplig på innehållshantering, inbegripet innehållsmoderering och innehållskuratering, i fråga om innehåll som är tillgängligt i unionen.

- Den bör innehålla proportionella principer för innehållsmoderering.
- Den bör tillhandahålla formella och förfarandemässiga standarder för en mekanism för anmälning och åtgärd som står i proportion till plattformen och skadans art och konsekvenser och som är effektiva och framtidssäkrade.
- Den bör föreskriva en oberoende tvistlösningsmekanism i medlemsstaterna utan att begränsa tillgången till rättslig prövning.
- Den bör ange en uppsättning tydliga indikatorer för att fastställa värdplattformarnas marknadsinflytande i syfte att avgöra om vissa värdplattformar för innehåll som inte har ett betydande inflytande på marknaden kan undantas från vissa bestämmelser. Sådana indikatorer skulle kunna inbegripa nätets storlek (antalet användare), dess finansiella styrka, tillgången till data, graden av vertikal integration eller förekomsten av inlåsnings effekt.
- Den bör innehålla regler om värdplattformarnas ansvar för varor som säljs eller marknadsförs på dem, med beaktande av stödverksamheter för små och medelstora företag för att minimera deras börda när de anpassar sig till detta ansvar.
- Det bör göras en tydlig åtskillnad mellan olagligt och skadligt innehåll när det gäller att tillämpa lämpliga politiska alternativ. I detta avseende bör eventuella åtgärder i rättsakten om digitala tjänster endast avse olagligt innehåll enligt definitionen i unionsrätten och i nationell rätt.
- Den bör bygga på etablerade principer för fastställande av tillämplig lag för efterlevnad av förvaltningsrätten och bör – mot bakgrund av den ökande konvergensen mellan användarnas rättigheter – tydligt ange att alla aspekter inom dess tillämpningsområde styrs av dessa principer.
- Den bör till fullo respektera Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt unionens regler om skydd av användare och deras säkerhet, integritet och personuppgifter samt andra grundläggande rättigheter.
- Den bör tillhandahålla en dialog mellan värdplattformar för innehåll med betydande inflytande på marknaden och den europeiska enheten om riskhantering i samband med innehållshantering av lagligt innehåll.

Kommissionen bör överväga alternativ för en europeisk enhet med uppgift att säkerställa att bestämmelserna i förslaget följs genom följande åtgärder:

- Regelbunden övervakning av de algoritmer som värdplattformar för innehåll tillämpar för innehållshantering.
- Regelbunden översyn av huruvida värdplattformar för innehåll följer bestämmelserna i förordningen, på grundval av transparensrapporter från värdplattformarna för innehåll och den offentliga databasen över beslut om avlägsnande av innehåll som ska inrättas genom rättsakten om digitala tjänster.
- Arbete med värdplattformar för innehåll angående bästa praxis för att uppfylla kraven om transparens och ansvarsskyldighet i fråga om allmänna villkor, samt bästa praxis

vad gäller innehållsmoderering och genomförande av förfaranden för anmälning och åtgärder.

- Samarbeta och samordna med medlemsstaternas nationella myndigheter när det gäller genomförandet av rättsakten om digitala tjänster.
- Förvalta en särskild fond för att hjälpa medlemsstaterna att finansiera driftskostnaderna för de oberoende tvistlösningsorgan som beskrivs i förordningen, finansierade genom böter för värdplattformar för innehåll på grund av bristande efterlevnad av bestämmelserna i rättsakten om digitala tjänster samt ett bidrag från värdplattformar för innehåll med betydande marknadsstyrka.
- Ålägga böter för bristande efterlevnad av rättsakten om digitala tjänster. Böterna bör bidra till en särskild fond avsedd att hjälpa medlemsstaterna att finansiera driftskostnaderna för de tvistlösningsorgan som beskrivs i förordningen. Följande fall bör utgöra bristande överensstämmelse:
  - Underlåtenhet att genomföra bestämmelserna i förordningen.
  - Underlåtenhet att tillhandahålla transparenta, tillgängliga, rättvisa och icke-diskriminerande allmänna villkor.
  - Underlåtenhet att för granskningsändamål ge den europeiska enheten tillgång till algoritmer för innehållshantering.
  - Underlåtenhet att lägga fram transparensrapporter för den europeiska enheten.
- Offentliggöra halvårsrapporter om all sin verksamhet och rapportera till unionens institutioner.

Transparensrapporter om innehållshantering bör upprättas enligt följande:

Rättsakten om digitala tjänster bör innehålla bestämmelser med krav på värdplattformar för innehåll att regelbundet offentliggöra och lämna transparensrapporter till den europeiska enheten. Sådana rapporter bör vara omfattande, följa en konsekvent metod och särskilt innehålla följande:

- Information om anmälningar som behandlas av värdplattformen för innehåll, bland annat
  - det totala antalet mottagna anmälningar, för vilka typer av innehåll, och de åtgärder som vidtagits i enlighet därmed,
  - antalet mottagna anmälningar per kategori av inlämnande enhet, såsom privatpersoner, offentliga myndigheter eller privata företag,
  - det totala antalet begäranden om avlägsnande som har efterlevts och det totala antalet anmälningar av innehåll till behöriga myndigheter,
  - det totala antalet mottagna motanmälningar eller mottagna överklaganden samt information om hur de löstes,

- den genomsnittliga tiden mellan offentliggörande, anmälning, motanmälning och åtgärd,
- information om antalet anställda som har anlåtats för att utföra innehållsmoderering, deras adress, utbildning och språkkunskaper samt vilka algoritmer som används för att fatta beslut,
- information om offentliga myndigheters begäranden om information, till exempel de som ansvarar för brottsbekämpning, inklusive antalet fullständigt iakttagna begäranden och begäranden som inte iakttagits eller endast delvis iakttagits,
- information om verkställigheten av allmänna villkor och information om domstolsbeslut om upphävande och/eller ändring av allmänna villkor som en medlemsstat anser vara olagliga.

Värdplattformar för innehåll bör dessutom offentliggöra sina beslut om avlägsnande av innehåll i en allmänt tillgänglig databas för att öka användarnas insyn.

De oberoende tvistlösningsorgan som kommer att inrättas genom förordningen bör rapportera om det antal ärenden som hänskjutits till dem, inbegripet det antal hänskjutna ärenden som de tagit hänsyn till.

II. FÖRSLAG MED ANKNYTNING TILL RÄTTSAKTEN OM DIGITALA TJÄNSTER

Åtgärder avseende innehållskuratering, data och onlinereklam som strider mot skäliga avtalsrättigheter för användarna bör omfatta följande:

- Åtgärder för att minimera de data som samlas in av värdplattformar för innehåll – baserat på användarnas interaktion med innehåll på värdplattformar för innehåll – i syfte att fastställa riktade reklamprofiler, särskilt genom att införa strikta villkor för användning av riktad personlig reklam och genom att kräva frivilligt, specifikt, informerat och otvetydigt på förhand inhämtat samtycke från användaren. Samtycke till riktad reklam ska inte anses ha getts frivilligt eller vara giltigt om databehandling utgör ett villkor för åtkomst till tjänsten.
- Användare av värdplattformar för innehåll ska informeras om de är föremål för riktad reklam, ges tillgång till sin profil som byggts upp av värdplattformar för innehåll och möjlighet att ändra den, och ges möjlighet att välja att ta emot eller välja bort riktad reklam och att dra tillbaka sitt samtycke till att ta emot riktad reklam.
- Värdplattformar för innehåll bör tillgängliggöra ett arkiv där det anges vilket sponsrat innehåll och vilken reklam som visats för dess användare, inbegripet
  - huruvida det sponsrade innehållet eller sponsrandet för närvarande är aktivt eller inaktivt,
  - den tidsperiod under vilken det sponsrade innehållet varit aktivt,
  - namn och kontaktuppgifter för sponsorn eller annonsören och, om olika, för vems räkning det sponsrade innehållet eller reklamen placerades,
  - det totala antalet användare som nåtts,

- uppgifter om målgrupp.

Vägen mot ett rättvist genomförande av användarnas rättigheter när det gäller interoperabilitet, interkonnektivitet och portabilitet bör omfatta

- en bedömning av möjligheten att fastställa skäligen avtalsvillkor för att underlätta datadelning i syfte att åtgärda obalanser i marknadsstyrkan, särskilt genom interoperabilitet, interkonnektivitet och dataportabilitet,
- ett krav på plattformar med betydande marknadsstyrka att tillhandahålla ett programmeringsgränssnitt, genom vilket tredjepartsplattformar och deras användare kan interagera med de huvudsakliga funktionerna och användarna av den plattform som tillhandahåller programmeringsgränssnittet, inbegripet tredjepartstjänster som utformats för att förbättra och anpassa användarupplevelsen, särskilt genom tjänster som anpassar sekretessinställningar och preferenser för innehållskuratering,
- bestämmelser som säkerställer att plattformar med betydande marknadsstyrka som tillhandahåller ett programmeringsgränssnitt inte får dela, behålla, monetarisera eller använda någon av de uppgifter som de erhåller från tredjepartstjänster,
- bestämmelser som säkerställer att skyldigheter som rör interoperabilitet och interkonnektivitet inte får begränsa, hindra eller försena värdplattformarnas förmåga att lösa säkerhetsfrågor, och att behovet av att lösa säkerhetsfrågor inte heller bör leda till ett onödigt avbrytande av det programmeringsgränssnitt som tillhandahåller interoperabilitet och interkonnektivitet,
- bestämmelser som säkerställer att plattformar enligt rättsakten om digitala tjänster ska vara skyldiga att säkerställa att de bestämmelser om dataportabilitet som fastställs i artikel 20.2 i den allmänna dataskyddsförordningen är tekniskt genomförbara,
- bestämmelser som säkerställer att värdplattformar för innehåll med betydande marknadsstyrka offentligt dokumenterar alla programmeringsgränssnitt som de gör tillgängliga i syfte att möjliggöra interoperabiliteten och interkonnektiviteten för olika tjänster.

Vägen mot en adekvat reglering av civil- och handelsrättsliga aspekter av teknik för distribuerade liggare, inbegripet blockkedjor och framför allt smarta kontrakt, bör omfatta

- åtgärder som säkerställer att det införts adekvata rättsliga ramar för utveckling och införande av digitala tjänster, inbegripet teknik för distribuerade liggare, såsom blockkedjor och smarta kontrakt,
- åtgärder som säkerställer att smarta kontrakt förses med mekanismer som kan sätta stopp för och upphäva kontraktens genomförande, särskilt med tanke på den svagare partens privata intressen eller allmänna intressen såsom de som rör kartellavtal och med hänsyn till borgenärernas rättigheter vid förfaranden för insolvens och omstrukturering,

- åtgärder för att säkerställa lämplig balans och jämlikhet mellan parterna i smarta kontrakt, med särskilt beaktande av småföretagens och de små och medelstora företagens intressen, för vilka kommissionen bör undersöka möjliga former,
- en uppdatering av det befintliga vägledningsdokumentet om direktiv 2011/83/EU för att klargöra huruvida smarta kontrakt omfattas av undantaget i det direktivets artikel 3.3 i samt frågor som rör gränsöverskridande transaktioner, krav på attestering och ångerrätt.

Vägen mot rättvisa internationella privaträttsliga regler som inte berövar användarna deras tillgång till rättslig prövning bör

- säkerställa att standardvillkor inte inbegriper bestämmelser som reglerar internationella privaträttsliga frågor på ett sätt som är till skada för tillgången till rättslig prövning, särskilt genom effektivt genomdrivande av befintliga åtgärder i detta avseende,
- omfatta åtgärder som förtydligar internationella privaträttsliga regler om plattformars verksamhet i fråga om data så att de inte är till skada för unionsfrågor,
- bygga på multilateralism och, om möjligt, fastställas i lämpliga internationella forum.

Endast om det visar sig omöjligt att nå en lösning som bygger på multilateralism inom rimlig tid bör åtgärder som ska tillämpas inom unionen föreslås, för att säkerställa att användningen av digitala tjänster i unionen helt och hållet styrs av unionsrätten, inom ramen för unionsdomstolarnas behörighet.

B. TEXTEN I DET LAGSTIFNINGSFÖRSLAG SOM BEGÄRS

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om avtalsrättigheter i fråga om innehållshantering

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) De allmänna villkor som leverantörer av digitala tjänster tillämpar i förbindelserna med användare är i många fall icke förhandlingsbara och kan ändras ensidigt av dessa leverantörer. Lagstiftningsåtgärder behövs för att införa miniminormer för sådana allmänna villkor, särskilt när det gäller förfaranderegler för innehållshantering.
- (2) De civilrättsliga system som reglerar de metoder som värdplattformar för innehåll tillämpar för innehållsmoderering bygger på vissa sektorsspecifika bestämmelser på unionsnivå och på lagstiftning som medlemsstaterna antagit på nationell nivå, och det förekommer betydande skillnader i de skyldigheter som dessa civilrättsliga system föreskriver för värdplattformar för innehåll samt i deras mekanismer för kontroll av efterlevnaden.
- (3) Den splittring som detta resulterar i för de civilrättsliga systemen för reglering av den innehållsmoderering som värdplattformar för innehåll står för ger inte bara upphov till oklarhet om rättsläget – vilket kan leda till att sådana plattformar inför strängare metoder än vad som är nödvändigt för att minimera de risker som användningen av deras tjänster medför – utan även en splittring av den digitala inre marknaden i sig, vilket hämmar tillväxt och innovation samt de europeiska företagens utveckling på den digitala inre marknaden.
- (4) Med tanke på de negativa effekterna av den digitala inre marknads splittring och den därmed sammanhängande oklarheten om rättsläget för företag och konsumenter, den internationella karaktären hos värdtjänster, den enorma mängden innehåll som kräver moderering och den betydande marknadsstyrkan för ett fåtal värdplattformar för innehåll belägna utanför unionen, måste de olika frågor som uppstår i samband med värdtjänster för innehåll regleras på ett sätt som kräver fullständig harmonisering, dvs. genom en förordning.
- (5) När det gäller förbindelserna med användarna bör det i denna förordning fastställas miniminormer för rättvisa, transparens och ansvarsskyldighet i fråga om de allmänna

villkor som värdepattformar för innehåll tillämpar. De allmänna villkoren bör, i överensstämmelse med de grundläggande rättigheterna, vara tydliga, lättillgängliga, begripliga och otvetydiga och omfatta rättvisa, transparenta, bindande och enhetliga regler och förfaranden för innehållsmoderering, vilket bör inbegripa garanterad tillgång till oberoende rättslig prövning.

- (6) Användarinriktad förstärkning av innehåll vilken bygger på de åsikter eller ståndpunkter som uttrycks i sådant innehåll är en av de mest skadliga metoderna i det digitala samhället, särskilt i fall där sådant innehålls synlighet ökas på grundval av tidigare användarinteraktion med annat förstärkt innehåll och i syfte att optimera användarprofiler för riktad reklam.
- (7) Det bör framhållas på nytt att algoritmer som beslutar om rangordningen av sökresultat påverkar individuell och social kommunikation och interaktion och kan vara opinionsbildande, särskilt när det gäller medieinnehåll.
- (8) För att bland annat se till att användarna kan hävda sina rättigheter bör de ges en lämplig grad av insyn och inflytande över kurateringen av det innehåll som visas för dem, inbegripet möjligheten att helt och hållet välja bort annan innehållskuratering än den kronologiska ordningen. I synnerhet bör användarna inte bli föremål för kuratering utan frivilligt, specifikt, informerat och otvetydigt på förhand inhämtat samtycke. Samtycke till riktad reklam bör inte anses ha getts frivilligt eller vara giltigt om databehandling utgör ett villkor för åtkomst till tjänsten.
- (9) En användares allmänna samtycke till de allmänna villkor som värdepattformar för innehåll tillämpar eller till någon annan allmän beskrivning av reglerna för den innehållshantering som värdepattformar för innehåll står för bör inte betraktas som tillräckligt samtycke för att visa innehåll för användaren som kuraterats på automatisk väg.
- (10) Denna förordning ålägger inte värdepattformar för innehåll att använda någon form av automatisk förhandskontroll av innehåll, såvida inte annat anges i befintlig unionsrätt, samt säkerställer att förfaranden för innehållsmoderering som används frivilligt av plattformar inte leder till förhandskontroller baserade på automatiska verktyg eller uppladdningsfiltrering av innehåll.
- (11) Denna förordning bör även inbegripa bestämmelser mot diskriminerande metoder för innehållsmoderering och utnyttjande och utestängning i samband med innehållsmoderering, särskilt i fall där användarskapat innehåll avlägsnas baserat på utseende, etniskt ursprung, kön, sexuell läggning, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder, graviditet eller ansvar för att hand om barn, språk eller samhällsklass.
- (12) Varje fysisk och juridisk person – inbegripet offentliga organ – som tillhandahåller innehåll genom en webbplats eller en applikation bör ha rätt att utfärda en anmälning enligt denna förordning.
- (13) Efter det att en anmälning utfärdats bör uppladdaren informeras om detta genom försorg av värdepattformen för innehåll och i synnerhet om skälet till anmälningen och till de åtgärder som ska vidtas och bör ges information om förfarandet, även om möjligheten att bestrida anmälningen och hänskjuta ärendet till oberoende tvistlösningsorgan, samt

om tillgängliga avhjälpande åtgärder i händelse av falska anmälningar. Sådan information bör emellertid inte tillhandahållas om offentliga myndigheter har informerat värdepattformen för innehåll om pågående brottsutredningar. I sådana fall bör det ankomma på de behöriga myndigheterna att informera uppladdaren om utfärdandet av en anmälning, i enlighet med tillämpliga regler.

- (14) Alla berörda parter bör informeras om beslut gällande anmälningar. Den information som lämnas till de berörda parterna bör också, utöver resultatet av beslutet, åtminstone omfatta skälet till beslutet och uppgifter om huruvida beslutet fattats uteslutande av en människa, samt relevant information om möjligheterna till omprövning eller rättslig prövning.
- (15) Innehåll bör betraktas som uppenbart olagligt om det otvivelaktigt och utan att det krävs en fördjupad undersökning står i strid med de rättsliga bestämmelser som reglerar innehållets laglighet på internet.
- (16) Med tanke på den omedelbara karaktären hos värdtjänster för innehåll och det i många fall övergående syftet med att ladda upp innehåll är det nödvändigt att tillhandahålla oberoende tvistlösningsorgan för att snabbt och effektivt lösa tvister utanför domstol. Sådana organ bör vara behöriga att avgöra tvister om lagligheten i användaruppladdat innehåll och en korrekt tillämpning av de allmänna villkoren. Denna process bör dock inte hindra användaren från att ha rätt till tillgång till rättslig prövning och andra rättsmedel.
- (17) Ett inrättande av oberoende tvistlösningsorgan skulle kunna minska bördan för domstolarna genom att tillhandahålla en snabb lösning på tvister om beslut om innehållshantering, utan att det påverkar rätten till rättslig prövning i domstol. Med tanke på att i synnerhet värdepattformar för innehåll med betydande marknadsstyrka kan vinna på ett införande av oberoende tvistlösningsorgan är det lämpligt att de bidrar till finansieringen av sådana organ. Denna fond bör förvaltas självständigt av den europeiska enheten för att bistå medlemsstaterna i finansieringen av driftkostnaderna för de oberoende tvistlösningsorganen. Medlemsstaterna bör säkerställa att sådana organ ges tillräckliga resurser, så att deras kompetens och oberoende säkerställs.
- (18) Användare bör ha rätt att vända sig till ett rättvist och oberoende tvistlösningsorgan – som en alternativ tvistlösningsmekanism – för att bestrida ett beslut som fattats av en värdepattform för innehåll till följd av en anmälning gällande innehåll som de har laddat upp. Anmälare bör ha denna rätt om de skulle ha kärandebehörighet i ett civilrättsligt förfarande avseende det aktuella innehållet.
- (19) Det behöriga oberoende tvistlösningsorganet bör vara det organ som är beläget i den medlemsstat där det innehåll som tvisten gäller har laddats upp. Det bör under alla omständigheter vara möjligt för fysiska personer att lämna in klagomål till det oberoende tvistlösningsorganet i den medlemsstat där de är bosatta.
- (20) Visselblåsning bidrar till att förhindra lagöverträdelser samt upptäcka hot mot eller skada på allmänintresset som annars inte skulle upptäckts. Skydd för visselblåsare spelar en viktig roll när det gäller att upprätthålla yttrandefriheten, mediefriheten och allmänhetens rätt till tillgång till information. Europaparlamentets och rådets direktiv

(EU) 2019/1937¹³ bör därför tillämpas på relevanta överträdelser av denna förordning. Följaktligen bör det direktivet ändras.

- (21) Denna förordning bör omfatta skyldigheter att rapportera om dess genomförande och se över den inom rimlig tid. I detta syfte bör de oberoende tvistlösningsorgan som inrättas av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning rapportera om antalet ärenden som hänskjutits till dem och de beslut som fattats, vid behov med anonymiserade personuppgifter, inbegripet antalet hänskjutna ärenden som behandlats, uppgifter om systemproblem, tendenser och identifiering av plattformar som inte följer de beslut som fattats av oberoende tvistlösningsorgan.
- (22) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att upprätta en rättslig ram för avtalsrättigheter i fråga om innehållshantering i unionen, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (23) Åtgärder som vidtas på unionsnivå i enlighet med denna förordning skulle stärkas avsevärt genom en europeisk enhet med uppgift att på ändamålsenligt sätt övervaka och säkerställa att värdplattformar för innehåll efterlever bestämmelserna i denna förordning. I detta syfte bör kommissionen överväga möjligheten att utse en befintlig eller ny europeisk byrå eller ett befintligt eller nytt europeiskt organ eller samordna ett nätverk av nationella myndigheter för att granska efterlevnaden av de regler som fastställts för innehållshantering på grundval av transparensrapporter och övervakning av de algoritmer som värdplattformar för innehåll tillämpar för innehållshantering (nedan kallad *den europeiska enheten*).
- (24) För att säkerställa att de risker som är förknippade med förstärkning av innehåll utvärderas bör det två gånger om året hållas en dialog om de konsekvenser som strategier för hantering av lagligt innehåll får för de grundläggande rättigheterna. Denna dialog bör hållas mellan värdplattformar för innehåll med betydande marknadsstyrka, den europeiska enheten och relevanta nationella myndigheter.
- (25) Denna förordning respekterar alla grundläggande rättigheter och iakttar de friheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, såsom de fastställts i fördragen, särskilt yttrande- och informationsfrihet samt rätten till ett effektivt rättsmedel och en opartisk domstol.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

---

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1937 av den 23 oktober 2019 om skydd för personer som rapporterar om överträdelser av unionsrätten (EUT L 305, 26.11.2019, s. 17).

Artikel 1

Syfte

Syftet med denna förordning är att bidra till en väl fungerande inre marknad genom att fastställa regler för att säkerställa skäliga avtalsrättigheter i fråga om innehållshantering samt tillhandahålla oberoende tvistlösningsmekanismer för tvister som rör innehållshantering.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på värplattformar för innehåll som erbjuder värdtjänster för, samt hanterar, innehåll som är tillgängligt för allmänheten på webbplatser eller genom applikationer inom unionen, oavsett var värplattformen har sin etableringsort, sin registreringsplats eller sitt huvudsakliga verksamhetsställe.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på värplattformar för innehåll som
  - a) är av icke-kommersiell natur eller
  - b) har färre än [100 000]¹⁴ användare.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *värplattform för innehåll*: en av informationssamhällets tjänster i den mening som avses i artikel 1.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535¹⁵ där huvudsyftet, eller ett av huvudsyftena, är att ge registrerade och icke-registrerade användare möjlighet att ladda upp innehåll för visning på en allmänt tillgänglig webbplats eller i en allmänt tillgänglig applikation.
- (2) *värplattform för innehåll med betydande marknadsstyrka*: en värplattform för innehåll med minst två av följande egenskaper:
  - a) Kapacitet att utveckla eller bevara sin användarbas på grund av nätverkseffekter som innebär en inlåsning av en betydande andel av dess användare, eller på grund av sin ställning på marknaden i efterföljande led, som gör att den kan skapa ekonomiskt beroende.
  - b) Betydande storlek på marknaden mätt utifrån antingen antalet aktiva användare eller plattformens årliga totala omsättning.

---

¹⁴ När kommissionen fastställer antalet användare bör den ta hänsyn till situationen för små och medelstora företag och nystartade företag.

¹⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1535 av den 9 september 2015 om ett informationsförfarande beträffande tekniska föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EUT L 241, 17.9.2015, s. 1).

- c) Integrering i en företags- eller nätverksmiljö som kontrolleras av dess koncern eller moderföretag, med möjlighet att utnyttja marknadsstyrka från en marknad på en angränsande marknad.
  - d) Roll som grindvakt för en hel kategori av innehåll eller information.
  - e) Tillgång till stora mängder personuppgifter av hög kvalitet vilka antingen tillhandahålls av användare eller härleds i fråga om användare baserat på övervakning av deras beteende på nätet; sådana uppgifter är oumbärliga för att tillhandahålla och förbättra en liknande tjänst samt är svåra att få tillgång till eller kopiera för potentiella konkurrenter.
- (3) *innehåll*: begrepp, idé, form av uttryck eller information i valfritt format, till exempel text, bilder, ljud och video.
- (4) *olagligt innehåll*: innehåll som inte är förenligt med unionsrätten eller den nationella rätten i en medlemsstat där det är föremål för värdtjänster.
- (5) *innehållshantering*: moderering och kuratering av innehåll på värdplattformar för innehåll.
- (6) *innehållsmoderering*: övervakning av, och tillämpning av en på förhand fastställd uppsättning regler och riktlinjer på, innehåll som skapats, publicerats eller delats av användare, för att säkerställa innehållets överensstämmelse med de rättsliga kraven, communityriktlinjerna och de allmänna villkoren, samt eventuella åtgärder som vidtas av plattformen till följd av detta, till exempel avlägsnande av innehållet eller radering eller tillfällig avstängning av det berörda användarkontot, oavsett om det görs på automatisk väg eller av operatörer.
- (7) *innehållskuratering*: selektering, optimering, prioritering och rekommendation av innehåll baserat på individuella användarprofiler, för visning på en webbplats eller i en applikation.
- (8) *allmänna villkor*: alla bestämmelser och villkor eller specifikationer, oavsett namn eller form, som reglerar avtalsförhållandet mellan värdplattformen för innehåll och dess användare och som ensidigt fastställs av värdplattformen för innehåll.
- (9) *användare*: en fysisk eller juridisk person som använder de tjänster som tillhandahålls av en värdplattform för innehåll eller interagerar med innehåll på en sådan plattform.
- (10) *uppladdare*: en fysisk eller juridisk person som tillför innehåll till en värdplattform för innehåll, oavsett om det är synligt för andra användare eller inte.
- (11) *anmälning*: formellt bestridande av innehållets överensstämmelse med de rättsliga kraven, communityriktlinjerna och de allmänna villkoren.

Artikel 4

Principer för innehållshantering

1. Innehållshantering ska vara skäligen, laglig och transparent. De metoder för innehållshantering som tillämpas ska vara ändamålsenliga, proportionella i förhållande till typen och mängden av innehåll, relevanta och begränsade till vad som är nödvändigt med hänsyn till de ändamål för vilka innehållet hanteras. Vårdplattformar för innehåll ska vara ansvariga för att säkerställa att deras metoder för innehållshantering är skäliga, transparenta och proportionella.
2. Användarna får inte bli föremål för diskriminerande metoder, utnyttjande eller utestängning i samband med den innehållsmoderering som utförs av vårdplattformar för innehåll, såsom avlägsnande av användarskapat innehåll baserat på utseende, etniskt ursprung, kön, sexuell läggning, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder, graviditet eller ansvar för att hand om barn, språk eller samhällsklass.
3. Vårdplattformar för innehåll ska tillhandahålla användarna tillräcklig information om sina innehållskurateringsprofiler och de enskilda kriterier som ligger till grund för hur plattformarna i fråga kuraterar innehåll för användarna, inbegripet information om huruvida algoritmer används och målen med dem.
4. Vårdplattformar för innehåll ska ge användarna en lämplig grad av inflytande över kurateringen av det innehåll som visas för dem, inbegripet möjligheten att välja bort innehållskuratering helt och hållet. I synnerhet får användarna inte bli föremål för innehållskuratering utan att på förhand ha gett frivilligt, specifikt, informerat och otvetydigt samtycke.

Artikel 5

Strukturerad riskdialog om innehållshantering

Som ett led i en strukturerad riskdialog med den europeiska enheten tillsammans med de relevanta nationella myndigheterna ska vårdplattformar för innehåll med betydande marknadsstyrka två gånger om året lägga fram en rapport för den europeiska enheten om konsekvenserna för de grundläggande rättigheterna och om sin riskhantering i samband med sina strategier för innehållshantering och hur de minskar dessa risker.

Artikel 6

Transparenskrav

1. Leverantörer av digitala tjänster ska vidta de åtgärder som krävs för att göra det möjligt att offentliggöra finansieringen av alla intressegrupper som användarna av leverantörernas digitala tjänster är knutna till, och närmare uppgifter om arten av förhållandet mellan sådana intressegrupper och användare. Ett sådant offentliggörande ska göra det möjligt att identifiera den person som är juridiskt ansvarig.
2. Kommersiella leverantörer av digitala tjänster som är etablerade utanför unionen ska utse en rättslig företrädare med användarnas intressen inom unionen som

ansvarsområde och göra denna företrädares kontaktuppgifter synliga och tillgängliga på sina onlineplattformar.

Artikel 7

Rätten att utfärda anmälningar

1. Varje fysisk och juridisk person och varje offentligt organ som tillhandahålls innehåll genom en webbplats, en applikation eller någon annan form av programvara ska ha rätt att utfärda en anmälning enligt denna förordning.

2. Medlemsstaterna ska föreskriva påföljder om en person som handlar för ändamål som har samband med deras egen närings- eller yrkesverksamhet systematiskt och vid upprepade tillfällen inger felaktiga anmälningar. Dessa påföljder ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 8

Anmälningsförfaranden

Värdplattformar för innehåll ska i sina allmänna villkor inkludera tydlig, lättillgänglig, begriplig och otvetydig information om anmälningsförfarandena, i synnerhet

- a) den längsta tid inom vilken uppladdaren av innehållet i fråga ska informeras om ett anmälningsförfarande,
- b) den period inom vilken uppladdaren kan bestrida anmälningen,
- c) värdplattformens tidsfrist för att skyndsamt behandla en anmälning och fatta beslut,
- d) värdplattformens tidsfrist för att informera båda parter om resultatet av beslutet, inbegripet en motivering för de åtgärder som vidtagits.

Artikel 9

Anmälningarnas innehåll

1. En anmälning gällande innehåll ska omfatta minst följande information:
  - a) En länk till innehållet i fråga och, vid behov, till exempel i samband med videoinnehåll, en tidsstämpel.
  - b) Skälet till anmälningen.
  - c) Bevis till stöd för påståendet i anmälningen.
  - d) En försäkran om god tro från anmälaren.
  - e) I händelse av kränkningar av personlighetsskyddet eller immaterialrättsintrång, anmälarens identitet.

2. Vid sådan kränkningar respektive intrång som avses i första stycket led e ska anmälaren utgöra den person som berörs av kränkningen av personlighetsskyddet, eller

innehavaren av de immateriella rättigheter som har blivit föremål för intrång, eller någon som handlar på uppdrag av den personen.

Artikel 10

Information till uppladdaren

1. När en anmälning har utfärdats, och innan ett beslut om innehållet har fattats, ska uppladdaren av innehållet erhålla följande information:
  - a) Skälet till anmälningen och till de åtgärder som värdplattformen för innehåll kan komma att vidta.
  - b) Tillräcklig information om förfarandet.
  - c) Information om rätten att inkomma med svar enligt punkt 3.
  - d) Information om tillgängliga avhjälpande åtgärder med avseende på falska anmälningar.
2. Den information som krävs enligt första stycket ska inte tillhandahållas om värdplattformen för innehåll har informerats av offentliga myndigheter om pågående brottsutredningar.
3. Uppladdaren ska ha rätt att inkomma med svar till värdplattformen för innehåll i form av motanmälningar. Värdplattformen för innehåll ska beakta uppladdarens svar när den fattar beslut om vilken åtgärd som ska vidtas.

Artikel 11

Beslut om anmälningar

1. Värdplattformar för innehåll ska se till att beslut om anmälningar fattas av kvalificerad personal och utan onödigt dröjsmål efter de utredningar som krävs.
2. Efter en anmälning ska värdplattformar för innehåll utan dröjsmål fatta beslut om huruvida det innehåll som var föremål för anmälningen ska avlägsnas, avlistas eller göras oåtkomligt, om innehållet i fråga inte stämmer överens med de rättsliga kraven. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14.2 får det faktum att en värdplattform för innehåll har ansett att ett specifikt innehåll är icke överensstämmande under inga omständigheter automatiskt leda till att en annan användares innehåll avlägsnas, avlistas eller görs oåtkomligt.

Artikel 12

Information om beslut

Så snart en värdplattform för innehåll fattat ett beslut ska den på ett tydligt och enkelt sätt informera alla parter som berörs av anmälningsförfarandet om resultatet av beslutet och lämna följande information:

- a) Skälen till beslutet.
- b) Huruvida beslutet fattades uteslutande av en människa eller med stöd av en algoritm.

- c) Information om den möjlighet till omprövning som avses i artikel 13 och rättslig prövning för någon av parterna.

Artikel 13

Omprövning av beslut

1. Vårdplattformar för innehåll kan tillhandahålla en mekanism som gör det möjligt för användare att begära omprövning av beslut som de fattar.
2. Vårdplattformar för innehåll med betydande marknadsstyrka ska tillhandahålla den omprövningsmekanism som avses i punkt 1.
3. Det slutliga omprövningsbeslutet ska under alla omständigheter fattas av en människa.

Artikel 14

Avlägsnande av innehåll

1. Utan att det påverkar rättsliga eller administrativa beslut om onlineinnehåll ska innehåll som har varit föremål för en anmälning fortsatt vara synligt så länge granskningen avseende dess laglighet pågår.
2. Vårdplattformar för innehåll ska skyndsamt vidta åtgärder för att göra innehåll oåtkomligt eller avlägsna det om det är uppenbart olagligt.

Artikel 15

Oberoende tvistlösning

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla oberoende tvistlösningsorgan för att snabbt och effektivt lösa tvister utanför domstol när beslut om innehållsmoderering bestrids.
2. De oberoende tvistlösningsorganen ska vara sammansatta av oberoende juridiska experter med mandat att avgöra tvister mellan vårdplattformar för innehåll och användare om det berörda innehållets överensstämmelse med de rättsliga kraven, communityriktlinjerna och de allmänna villkoren.
3. Hänskjutandet av en tvist om innehållsmoderering till ett oberoende tvistlösningsorgan ska inte utesluta möjligheten för en användare att väcka talan vid domstol, såvida inte tvisten har lösts i samförstånd.
4. Vårdplattformar för innehåll med betydande marknadsstyrka ska bidra ekonomiskt till de oberoende tvistlösningsorganens driftskostnader genom en särskild fond som förvaltas av den europeiska enheten, för att bistå medlemsstaterna i finansieringen av dessa organ. Medlemsstaterna ska säkerställa att de oberoende tvistlösningsorganen ges tillräckliga resurser, så att deras kompetens och oberoende säkerställs.

Artikel 16

Förfaranderegler för oberoende tvistlösning

1. Uppladdaren och en tredje part, till exempel en ombudsperson med berättigat intresse av att vidta åtgärder, ska ha rätt att hänskjuta ett ärende avseende innehållsmoderering till

det behöriga oberoende tvistlösningsorganet ifall värdplattformen för innehåll har beslutat att avlägsna eller avlista innehåll eller göra det oåtkomligt eller agera på ett annat sätt som inte är förenligt med den åtgärd som uppladdaren skulle föredra och som uttryckts av uppladdaren, eller på ett sätt som innebär att grundläggande rättigheter åsidosätts.

2. Om värdplattformen för innehåll har beslutat att inte avlista innehåll som är föremål för en anmälning ska anmälaren ha rätt att hänskjuta ärendet till det behöriga oberoende tvistlösningsorganet, förutsatt att anmälaren skulle ha kändebehörighet i ett civilrättsligt förfarande avseende det aktuella innehållet.
3. Det behöriga oberoende tvistlösningsorganet ska vara det organ som är beläget i den medlemsstat där det innehåll som tvisten gäller har laddats upp. Fysiska personer ska under alla omständigheter ha rätt att lämna in klagomål till det oberoende tvistlösningsorganet i den medlemsstat där de är bosatta.
4. Om anmälaren har rätt att hänskjuta ett ärende avseende innehållsmoderering till ett oberoende tvistlösningsorgan i enlighet med punkt 2 får anmälaren hänskjuta ärendet till det oberoende tvistlösningsorgan som är beläget i anmälarens hemvistmedlemsstat eller uppladdarens hemvistmedlemsstat, om uppladdaren använder tjänsten för icke-kommersiella syften.
5. Om ett fall av innehållsmoderering som rör samma fråga är föremål för hänskjutande till ett annat oberoende tvistlösningsorgan får det oberoende tvistlösningsorganet avbryta förfarandet när det gäller hänskjutandet. Om en fråga om innehållsmoderering har varit föremål för rekommendationer från ett oberoende tvistlösningsorgan får det oberoende tvistlösningsorganet avstå från att behandla ett hänskjutande.
6. Medlemsstaterna ska inom sina jurisdiktioner fastställa alla övriga regler och förfaranden som krävs för de oberoende tvistlösningsorganen.

Artikel 17

Personuppgifter

All behandling av personuppgifter som görs inom ramen för denna förordning ska ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679¹⁶ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG¹⁷.

Artikel 18

Rapportering av överträdelser och skydd av personer som rapporterar överträdelser

Direktiv (EU) 2019/1937 ska tillämpas på rapportering av överträdelser av denna förordning och personer som rapporterar sådana överträdelser.

Artikel 19

---

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

¹⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

Ändringar av direktiv (EU) 2019/1937

Direktiv (EU) 2019/1937 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 a ska följande led läggas till:

”xi) Innehållshantering på nätet.”.

2. I del I i bilagan ska följande led läggas till:

”K. Artikel 2.1 a xi – innehållshantering på nätet

Europaparlamentets och rådets förordning [XXX] om avtalsrättigheter i fråga om innehållshantering.”.

Artikel 20

Rapportering, utvärdering och översyn

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen all relevant information om genomförandet och tillämpningen av denna förordning. På grundval av den information som erhållits och av offentliga samråd ska kommissionen senast den ... [tre år efter denna förordnings ikraftträdande] lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet och tillämpningen av denna förordning och överväga behovet av ytterligare åtgärder, vid behov inbegripet ändringar av denna förordning.
2. Utan att det påverkar de rapporteringsskyldigheter som fastställs i andra unionsrättsakter ska medlemsstaterna lämna in följande statistik till kommissionen varje år:
  - a) Antalet tvister som hänskjutits till de oberoende tvistlösningsorganen och de typer av innehåll som varit föremål för tvister.
  - b) Antalet ärenden som lösts av de oberoende tvistlösningsorganen, indelade efter resultat.

Artikel 21

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Den ska tillämpas från och med den XX.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

MOTIVERING

Karaktären hos digitala tjänster i Europeiska unionen förändras drastiskt och i snabb takt. Den gällande lagstiftningsramen för digitala tjänster på den inre marknaden fastställdes år 2000. Sedan dess har affärsmodellerna, tekniken och den sociala verkligheten utvecklats i en omfattning som kräver en genomgripande uppdatering av de bestämmelser och lagar som styr tillhandahållandet av digitala tjänster i Europeiska unionen.

I sina politiska riktlinjer tillkännagav Europeiska kommissionens ordförande en rättsakt om digitala tjänster som skulle anpassa unionens rättsliga ram till den nya sociala verkligheten och affärsmodellerna i 2000-talets digitala ekonomi. Behovet av ett sådant initiativ blir uppenbart när man ser att åtskilliga medlemsstater börjar vidta lagstiftningsåtgärder på nationell nivå för att ta itu med frågor som direkt rör tillhandahållandet av digitala tjänster i Europeiska unionen. När medlemsstater vidtar åtgärder i frågor av gränsöverskridande karaktär blir emellertid resultatet en fragmenterad uppsättning bestämmelser i hela unionen, något som inte bara är ineffektivt, utan även särskilt skadligt om det kväver europeiska företags tillväxt på den digitala inre marknaden. För att se till att den inre marknaden för digitala tjänster fungerar korrekt, i enlighet med artikel 114 i EUF-fördraget, krävs en uppdatering av de civil- och handelsrättsliga regler som gäller för kommersiella enheter som är verksamma på nätet.

Under det senaste årtiondet har social och kommersiell verksamhet i allt större omfattning övergått till att ske via onlineplattformar, som fungerar som mellanhänder för innehåll, tjänster och varor. Sociala medier och delningsekonomis tjänster suddar dessutom ut gränsen mellan leverantörer och konsumenter av innehåll och tjänster, som levereras horisontellt och diffust i stället för vertikalt och linjärt. När värdepattformar för innehåll etablerar sig som det dominerande formatet för utbyte av innehåll och tjänster hamnar frågan om hur man kan bekämpa olaglig verksamhet i fokus.

När dominerande plattformar uppnår betydande marknadsstyrka skapas även en situation där ”vinnaren tar allt”, med en marknad bestående av ett litet antal aktörer som var och en utövar marknadsdominans över sina konkurrenter och tvingar på användarna sina affärsmetoder. Enligt de nu gällande rättssystemen förekommer det inte mycket tillsyn över hur värdepattformar för innehåll hanterar olaglig verksamhet. Detta leder till en situation där efterlevnaden av lagar å ena sidan, men även skyddet av de grundläggande rättigheterna å andra sidan, ligger hos privata företag. Med tanke på att yttrandefriheten skyddas genom artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna måste unionsrätten garantera transparenta förfaranden för innehållsmoderering som gör det möjligt för alla berörda parter att få tillgång till rättslig prövning.

Föredraganden anser att principen om ”anmälning och åtgärder” genom rättsakten om digitala tjänster bör göras verkningsfull och genomförbar samt bör inrättas som standardförfarande för innehållsmoderering i hela unionen. För att kunna göra detta har föredraganden identifierat två sätt på vilka rättsakten om digitala tjänster kan göra förfarandena för anmälning och åtgärder mer verkningsfulla: den bör 1) fastställa en tydlig förfaranderam för förfarandena för anmälning och åtgärder och 2) säkerställa att förfarandena för anmälning och åtgärder medger effektiv rättslig prövning. Dessa bestämmelser bör inte påverka tillämpningen av bestämmelserna om tjänstelevererande mellanhanders ansvar i artiklarna 12–15 i direktiv 2000/31/EG.

För det första bör unionsrätten säkerställa att förfaranden för anmälning och åtgärder införs i de allmänna villkoren för världplattformar för innehåll, med angivande av gemensamma regler för hur världplattformar för innehåll modererar innehåll. I detta avseende bör ett domstolsföreläggande eller en anmälning från en rättsinnehavare leda till att en världplattform för innehåll vidtar proportionella åtgärder enligt ett tydligt förfarande som fastställs genom bestämmelser som införs som en del av paketet för digitala tjänster. På så sätt kan förfarandena för anmälning och åtgärder stärkas och ges en tydlig förfaranderam som säkerställer rättvisa och rättslig förutsebarhet för alla parter.

För det andra säkerställer fastställandet av tydliga regler för förfaranden för anmälning och åtgärder också möjligheten att få till stånd en effektiv rättslig prövning vid tvister. Otillbörliga avlistningar, på grund av överblockering eller falska anmälningar, strider mot användarnas yttrandefrihet, och rättsakten om digitala tjänster måste innehålla tydliga sätt att få till stånd en effektiv rättslig prövning i sådana situationer. Föredraganden anser att detta tillvägagångssätt är att föredra framför att man uppmanar världplattformar för innehåll att ”trappa upp” och bli mer proaktiva, särskilt i nödsituationer. I praktiken skulle detta nämligen kunna leda till överblockering och att ansvaret för att avgöra innehålls laglighet helt och hållet placeras hos privata företag, med skadliga effekter på utövandet av grundläggande rättigheter på nätet och rättsstatsprincipen. Därför får rättsakten om digitala tjänster inte innehålla några bestämmelser som tvingar eller på annat sätt förmår världplattformar för innehåll att använda automatisk förhandskontroll av innehåll eller andra verktyg för automatisk förhandsmoderering av innehåll. Det slutliga beslutet om innehålls laglighet kan i stället fattas uteslutande av ett oberoende rättsväsende. För att säkerställa detta måste metoder för innehållsmoderering bygga på ett välavvägt samarbete mellan världplattformar för innehåll och offentliga myndigheter, vilket kräver tydliga regler och förfaranden i rättsakten om digitala tjänster.

Den rättsliga prövningen måste vara effektiv och genomförbar i praktiken. Därför bör tvister om innehållsmoderering inte överbelasta medlemsstaternas rättssystem. Av detta skäl föreslår föredraganden att det i medlemsstaterna inrättas oberoende tvistlösningsorgan sammansatta av juridiska experter med uppgift att lösa tvister mellan världplattformar för innehåll och användare om beslut om innehållsmoderering. Ett sådant förenklat rättsligt förfarande skulle vara utformat för att passa tvister om innehållsmoderering och samtidigt säkerställa att nationella domstolar inte överbelastas av sådana tvister. Eftersom dessa organ kommer att fungera som ett underrättssystem kan de inte ersätta traditionella domstolar, och därför måste ytterligare prövning i domstol under alla omständigheter vara möjlig. Den ekonomiska bördan när det gäller att inrätta och driva sådana tvistlösningsorgan bör inte läggas på skattebetalarna. I stället föreslår föredraganden att man inrättar en särskild fond som världplattformar för innehåll med betydande marknadsstyrka bör bidra till.

För att övervaka och säkerställa efterlevnaden av bestämmelserna i rättsakten om digitala tjänster föreslår föredraganden att man inrättar en europeisk byrå med möjlighet att bötfälla de världplattformar för innehåll som i sina metoder för innehållshantering inte beaktar gällande regler. Världplattformar för innehåll bör regelbundet översända transparensrapporter till byrån, med uppgifter om hur de följer gällande regler och förfaranden för anmälning och åtgärder enligt rättsakten om digitala tjänster. Världplattformar för innehåll bör dessutom offentliggöra information om sina beslut om avlistning i en allmänt tillgänglig databas, så att journalister eller forskare kan undersöka effekterna av avlistning av innehåll, för att få större insikt om hur effektiva metoderna för innehållsmoderering är. Samtidigt bör den europeiska byrån ges i uppdrag att granska algoritmer som används av världplattformar för innehåll för både

innehållsmoderering och innehållskuratering, särskilt i fall där värdepattformar för innehåll frivilligt använder sig av algoritmer för automatisk förhandsövervakning av innehåll. Den europeiska byrån bör också ges befogenhet att utfärda böter för bristande efterlevnad, vilka skulle kunna bidra till den särskilda fond för oberoende tvistlösningsorgan som nämnts ovan.

Förutom att tillhandahålla en tydlig ram för innehållsmoderering anser föredraganden även att det är nödvändigt att ta itu med en del metoder för innehållskuratering. Många värdepattformar för innehåll avgör vilket innehåll som är mest sannolikt att visas för användarna utifrån de profiler som skapas genom att spåra användarnas interaktion med innehåll, med syftet att erbjuda riktad reklam. I praktiken leder detta till med stor sannolikhet till förstärkning av innehåll som är avsett att påkalla uppmärksamhet och vara sensationellt. Detta leder inte bara till en situation där innehållet i ”klickbetet” sannolikt får en framträdande plats i system för nyhetsflöden och rekommendationer, utan det kan också i hög grad påverka användarnas informationsfrihet om de har begränsat inflytande över hur innehållet kurateras för dem. Föredraganden anser att en affärsmodell som avgör synligheten för innehåll och som uteslutande bygger på innehållets förmåga att generera reklamintäkter är till skada för digitala samhällen. Därför föreslår föredraganden, å ena sidan, att åtgärder införs för att inskränka den datainsamling som har till syfte att skapa riktade reklamprofiler och, å andra sidan, att användarna ska få en lämplig grad av kontroll över de algoritmer för innehållskuratering som styr deras upplevelser på sociala medier. På samma sätt bör de algoritmer som används för innehållskuratering av värdepattformar för innehåll också bli föremål för granskning genom försorg av den europeiska byrån som ska inrättas genom rättsakten om digitala tjänster.

Denna metod blir ännu mer skadlig när man betänker den dominerande ställning som vissa värdepattformar för innehåll har på marknaden. Storleken på värdepattformarna för innehåll kan i sig göra att användare upplever ”inlåsnings effekter”. Det är få plattformar som har de resurser som krävs för att erbjuda infrastruktur för identitetskontroll för att få tillgång till tredje parters webbplatser och därmed spåra användarnas interaktion med innehåll också utanför värdepattformens egna sidor. Föredraganden uppmanar eftertryckligen kommissionen att undersöka genomförbara alternativ för att säkerställa rättvisa marknadsvillkor för alla aktörer, inbegripet möjligheten att fastställa skäliga avtalsvillkor för att underlätta datadelning mellan marknadsaktörer.

Föredraganden anser också att rättsakten om digitala tjänster bör innehålla vissa bestämmelser för att underlätta spridningen av innovativa instrument baserat på teknik för distribuerade liggare. Så kallade smarta kontrakt, självexekverande protokoll som bygger på blockkedjor, blir alltmer populära. En omfattande spridning av sådan teknik är emellertid beroende av rättssäkerheten. Genom rättsakten om digitala tjänster ges möjligheten att bedöma kraven för smarta kontrakt, så att de kan uppnå rättslig giltighet. Föredraganden anser i synnerhet att smarta kontrakt måste förses med mekanismer som kan sätta stopp för ett kontrakts genomförande om det visar sig att kontraktet är ogiltigt eller måste avslutas.

Rättsakten om digitala tjänster bör syfta till att tillhandahålla ett regelverk för unionen som styr tillhandahållandet av informationssamhällets samtliga tjänster. Den internationella, gränsöverskridande karaktären hos digitala tjänster innebär dock att många leverantörer av de digitala tjänster som är tillgängliga i unionen har sitt säte i tredjeländer. Detta kan ge upphov till frågor om jurisdiktionen när det gäller de allmänna villkoren för digitala tjänster. Föredraganden uppmanar därför kommissionen att undersöka lämpliga internationella privaträttsliga regler för att se till att ingen europeisk medborgare eller affärsverksamhet berövas rättigheter eller missgynnas genom användningen av digitala tjänster, och att

användningen av digitala tjänster i unionen styrs av europeiska lagar och omfattas av de europeiska domstolarnas jurisdiktion.

9.7.2020

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR DEN INRE MARKNADEN OCH KONSUMENTSKYDD

till utskottet för rättsliga frågor

med rekommendationer till kommissionen om rättsakten om digitala tjänster: anpassning av handels- och civilrättsliga regler för företag som är verksamma på nätet (2020/2019(INL))

Föredragande av yttrande(*): Dita Charanzová

(Initiativ – artikel 47 i arbetsordningen)

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 57 i arbetsordningen

FÖRSLAG

Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd uppmanar utskottet för rättsliga frågor att som ansvarigt utskott göra följande:

- Infoga följande förslag i det förslag till resolution som antas:
  - A. Den fria rörligheten för tjänster, inklusive digitala tjänster, är en av de fyra grundläggande friheter som fastställs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Den är av avgörande betydelse för att den inre marknaden ska fungera väl, och behöver förstärkas med ett bättre konsumentskydd och ökad välfärd för konsumenterna.
  - B. Direktiv 2000/31/EG¹ (e-handelsdirektivet) är den rättsliga ramen för onlinetjänster på den inre marknaden och reglerar innehållsförmedlarnas innehållshantering. En fragmentering av denna ram till följd av översynen av e-handelsdirektivet bör undvikas.
  - C. Betänkandet från utskottet för rättsliga frågor om rättsakten om digitala tjänster och en anpassning av handels- och civilrättsliga regler för företag som är verksamma på nätet behandlar inte de bestämmelser i direktivet om elektronisk handel som är föremål för ett betänkande som håller på att utarbetas av utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd.

---

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGTL 178, 17.7.2000, s. 1).

- D. Direktiv (EU) 2019/2161², som ändrar direktiv 2005/29/EG³ (direktiv om otillbörliga affärsmetoder), samt direktiven (EU) 2019/770⁴ (direktivet om digitalt innehåll) och (EU) 2019/771⁵ om vissa aspekter på avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll och digitala tjänster och avtal om försäljning av varor antogs först nyligen.
- E. Förordning (EU) 2017/2394⁶ spelar en avgörande roll för att förbättra samarbetet mellan nationella myndigheter på konsumentskyddsområdet.
- F. Paketet för digitala tjänster bör inte påverka förordning (EU) nr 2016/679⁷ (allmänna dataskyddsförordningen), som fastställer de rättsliga ramarna för att skydda personuppgifter.
- G. Paketet för digitala tjänster bör inte påverka direktiv 2002/58/EG⁸, som kräver att medlemsstaterna säkerställer en hög skydds nivå för rätten till personlig integritet i samband med behandling av personuppgifter inom sektorn för elektronisk kommunikation.
- H. I samband med covid-19-utbrottet välkomnade kommissionen plattformarnas positiva inställning till dess skrivelser av den 23 mars 2020, i vilka man efterlyste deras samarbete för att sätta stopp för bedräglig reklam för produkter med falska påståenden om att de kan förhindra eller bota en covid-19-infektion.
- I. De lagstiftningsåtgärder som föreslås som en del av paketet för digitala tjänster bör vara evidensbaserade, och kommissionen bör genomföra en grundlig konsekvensbedömning, på grundval av relevanta uppgifter, statistik, analyser och studier av de olika tillgängliga alternativen.
1. Europaparlamentet välkomnar den gemensamma ståndpunkt om covid-19⁹ som utfärdats av kommissionen och medlemsstaternas myndigheter för

---

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2161 av den 27 november 2019 om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/6/EG, 2005/29/EG och 2011/83/EU vad gäller bättre upprätthållande och modernisering av unionens konsumentskyddsregler (EUT L 328, 18.12.2019, s. 7).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/770 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om tillhandahållande av digitalt innehåll och digitala tjänster (EUT L 136, 22.5.2019, s. 1).

⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/771 av den 20 maj 2019 om vissa aspekter på avtal om försäljning av varor, om ändring av förordning (EU) 2017/2394 och direktiv 2009/22/EG samt om upphävande av direktiv 1999/44/EG (EUT L 136, 22.5.2019, s. 28).

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2394 av den 12 december 2017 om samarbete mellan de nationella myndigheter som har tillsynsansvar för konsumentskyddslagstiftningen och om upphävande av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 345, 27.12.2017, s. 1).

⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, 31.7.2002, s. 37).

⁹ Europeiska kommissionen/nätverket för konsumentskyddssamarbete, den gemensamma ståndpunkten från myndigheterna för konsumentskyddssamarbete om att sätta stopp för bedrägerier och bekämpa

konsumentskyddssamarbete om de bedrägerier och otillbörliga metoder som det rapporterats om under senare tid i samband med covid-19-utbrottet.

2. Europaparlamentet framhåller vikten av att bättre skydda konsumenterna genom att tillhandahålla tillförlitlig och transparent information om exempel på otillbörliga metoder, såsom vilseledande påståenden och bedrägerier.
3. Europaparlamentet uppmanar alla plattformar att samarbeta med kommissionen och de behöriga myndigheterna i nätverket för konsumentskyddssamarbete och ECC-nätverket (European Consumer Centres Network) för att bättre identifiera olagliga metoder och sätta stopp för bedrägerier. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortlöpande se över sina riktlinjer för konsumenter och näringsidkare för att bidra till att undvika utsläppande på marknaden, försäljning eller köp av varor och tjänster med felaktigt, vilseledande eller på annat sätt skadligt innehåll för konsumenterna och att vid behov vidta lagstiftningsåtgärder.
4. Europaparlamentet anser att sådana riktlinjer inte enbart bör syfta till att tillämpa konsumentlagstiftningen på EU-nivå och nationell nivå, utan även proaktivt eftersträva ett införande av metoder för att snabbt reagera på krisen på marknaden.
5. Europaparlamentet välkomnar insatserna för att öka transparensen vad gäller funktion och ansvarsskyldighet i samband med onlinereklam och anser att det behövs ytterligare vägledning i fråga om god yrkessed och skyldigheter för plattformar när det gäller onlinereklam. Parlamentet anser att det behövs nya åtgärder för upprättande av en ram för förbindelserna mellan plattformar och konsumenter vad avser transparensbestämmelser i fråga om reklam, digital puffning och förmånsbehandling.
6. Europaparlamentet anser att betalda annonser och betald placering i rangordningar bör anges på ett klart, koncist och begripligt sätt. Parlamentet föreslår att plattformar bör ange källan i samband med betalda annonser, särskilt sådana som är av politisk karaktär.
7. Europaparlamentet påpekar att riktad reklam måste regleras striktare, till förmån för mindre inkräktande former av reklam, och att man i paketet för digitala tjänster bör fastställa tydliga gränser för villkoren för när ackumulering av data i detta syfte skulle vara tillåtet, för att bättre skydda konsumenterna.
8. Europaparlamentet anser att det, om relevanta uppgifter visar på en betydande klyfta mellan unionsbaserade och tredjelandsbaserade plattformar med avseende på vilseledande reklam och efterlevnadskontroller, är rimligt att överväga ytterligare alternativ för att stärka efterlevnaden av befintliga lagar.
9. Europaparlamentet anser att möjligheterna att stärka efterlevnaden av befintlig lagstiftning bör inbegripa en skyldighet för annonsörer och reklammellanhänder som är etablerade i ett tredjeland att utse en rättslig företrädare, som är etablerad i unionen och som tar emot klagomål, i syfte att till exempel göra det möjligt för konsumenter att få sin sak prövad i händelse av felaktig eller vilseledande reklam.

---

otillbörliga metoder på onlineplattformar i samband med covid-19-utbrottet i EU (Stopping scams and tackling unfair business practices on online platforms in the context of the Coronavirus outbreak in the EU).

10. Europaparlamentet betonar behovet av lika villkor för annonsörer från unionen och annonsörer från tredjeländer. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att utvärdera hur ömsesidiga skyldigheter från tredjeländer som antagits som reaktion på de nya EU-reglerna påverkar tillhandahållandet av tjänster av unionsbaserade företag i tredjeländer, och samtidigt öka medvetenheten om hur konsumentlagstiftningen tillämpas på annonsörer från tredjeländer som är inriktade på unionsmarknaden.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att klargöra vilka sanktioner eller andra begränsningar som dessa reklammellanhänder och plattformar är föremål för i enlighet med unionsrätten och nationell rätt om de medvetet godtar felaktig eller vilseledande reklam.
12. Europaparlamentet betonar vikten av att klart fastställa vad som utgör felaktig eller vilseledande reklam. Parlamentet påminner om att onlineplattformar bör vidta åtgärder för att se till att de inte drar nytta av felaktig eller vilseledande reklam, till exempel marknadsföring av innehåll från influerare som inte anges som sponsrat.
13. Europaparlamentet understryker att transparenskraven bör inbegripa skyldigheten att lämna uppgifter om vem som betalar för reklamen, inbegripet både direkta och indirekta betalningar och andra ersättningar som tjänsteleverantörerna mottar, samt att skydda konsumenterna mot icke begärda meddelanden online.
14. Europaparlamentet understryker att reklam för kommersiella produkter och tjänster, reklam av politisk karaktär och meddelanden av allmänt intresse skiljer sig åt i form och funktion och därför bör omfattas av olika, men kompletterande, riktlinjer och regler.
15. Med tidigare insatser i åtanke uppmanar Europaparlamentet kommissionen att ytterligare se över praxisen med att i avtalsvillkoren använda i förväg formulerade standardklausuler, som inte är föremål för individuell förhandling i förväg, inbegripet licensavtal för slutanvändaren ("avtalsvillkor"), och att försöka hitta vägar för att göra dessa mer rättvisa och säkerställa överensstämmelse med unionsrätten, för att möjliggöra ett lättare engagemang från konsumenternas sida, även när det gäller valet av klausuler och göra det möjligt att erhålla mer informerat samtycke.
16. Europaparlamentet påminner om att begränsningar av användningen av digitalt innehåll och digitala tjänster såsom tekniska begränsningar, inbegripet begränsningar avseende driftskompatibilitet, eller begränsningar till följd av licensavtal för slutanvändaren, kan strida mot unionsrätten om de inte uppfyller konsumenternas rimliga förväntningar, som skyddas genom direktivet om digitalt innehåll.
17. Europaparlamentet konstaterar att användarna i många fall godkänner avtalsvillkoren utan att läsa dem. Parlamentet konstaterar vidare att tjänsteleverantörerna, när avtalsvillkoren tillåter användarna att välja bort klausuler, kan kräva att användarna gör detta vid varje användning för att främja godtagandet av dessa avtalsvillkor.
18. Europaparlamentet konstaterar att majoriteten av avtalsvillkoren utan förvarning till konsumenterna kan ändras ensidigt av plattformarna, med mycket negativa konsekvenser för konsumentskyddet, och efterlyser därför ett bättre konsumentskydd genom ändamålsenliga åtgärder.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att införa riktlinjer för plattformar om hur man på ett bättre sätt informerar konsumenterna om avtalsvillkoren, till exempel genom ett popupmeddelande med viktig information i detta sammanhang.
20. Europaparlamentet anser att en sammanfattning av avtalsvillkoren som är skriven på ett enkelt och tydligt språk och inbegriper möjligheten att lätt välja bort frivilliga klausuler bör visas i början av avtalsvillkoren. Parlamentet anser att kommissionen bör utarbeta en mall för sådana sammanfattningar.
21. Europaparlamentet understryker att avtalsvillkoren effektivt måste säkerställa att all datadelning med tredje part för marknadsföringsändamål baseras på användarens samtycke och därmed säkrar en hög dataskydds- och datasäkerhetsnivå.
22. Europaparlamentet rekommenderar att varje typ av dataåtkomståtgärd bör införas endast för att åtgärda marknadsmisslyckanden och bör vara förenlig med den allmänna dataskyddsförordningen, ge konsumenterna rätt att invända mot datadelning och tillhandahålla konsumenterna tekniska lösningar för att hjälpa dem att kontrollera och hantera flödet av personlig information samt ge dem provningsmöjligheter.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att konsumenterna fortfarande kan använda en ansluten enhet för alla dess primära funktioner även om de inte ger, respektive drar tillbaka, sitt samtycke till att dela icke-operativa data med tillverkaren av enheten eller tredje part. Parlamentet framhåller på nytt behovet av transparens i avtalsvillkoren när det gäller möjligheten till datadelning med tredje part och omfattningen i detta sammanhang.
24. Europaparlamentet efterlyser bättre efterlevnad av konsumenternas rätt till informerat samtycke och valfrihet i samband med att de lämnar in uppgifter.
25. Europaparlamentet understryker att direktiv (EU) 2019/2161, direktiv (EU) 2019/770 och direktiv (EU) 2019/771 ännu inte har införlivats och genomförts i vederbörlig ordning. Parlamentet uppmanar kommissionen att beakta detta när den utformar ytterligare åtgärder med hänsyn till ny marknadsutveckling.
26. Europaparlamentet noterar ökningen av ”smarta kontrakt”, t.ex. kontrakt som bygger på teknik för distribuerade liggare utan en klar rättslig grund.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en bedömning av utvecklingen och användningen av teknik för distribuerade liggare, inbegripet ”smarta kontrakt”, i synnerhet frågor om laglighet och efterlevnadskontroll med avseende på smarta kontrakt i gränsöverskridande situationer, tillhandahålla vägledning i detta sammanhang för att säkerställa rättslig förutsebarhet för företag och konsumenter och att ta initiativ till lagstiftning endast om konkreta luckor identifieras genom denna bedömning.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen i synnerhet att uppdatera sitt befintliga vägledande dokument om direktiv 2011/83/EU¹⁰ (direktivet om konsumenträttigheter) för att klargöra om kommissionen anser att smarta kontrakt omfattas av undantaget i

---

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

artikel 3.3. 1, och i så fall under vilka omständigheter, och klargöra frågan om ångerrätten.

29. Europaparlamentet efterlyser vägledning om gränsöverskridande transaktioner och om de befintliga reglerna om krav på attestering.
30. Europaparlamentet betonar att alla framtida lagstiftningsförslag bör vara evidensbaserade och bör sträva efter att undanröja nuvarande oberättigade hinder för onlineplattformars tillhandahållande av digitala tjänster och förhindra att eventuella nya hinder uppstår, samtidigt som konsumentskyddet förstärks. Parlamentet anser att sådana förslag bör syfta till att uppnå hållbar och smart tillväxt, hantera tekniska utmaningar och säkerställa att den digitala inre marknaden är rättvis och säker för alla.
31. Europaparlamentet understryker samtidigt att nya unionskrav på plattformar måste vara proportionella och tydliga för att undvika onödiga regelbördor och onödiga begränsningar, styrs av konsumentskydd och produktsäkerhet, säkerställa lika villkor för företagen, inbegripet små och medelstora företag, och skydda medborgarnas hälsa och säkerhet. Parlamentet anser att det är viktigt att förhindra överreglering av unionslagstiftningen från medlemsstaternas sida.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka möjligheten att, som en del av paketet för digitala tjänster, lägga fram flera förslag, bland annat om avtalsrättigheter i samband med tillhandahållande av digitala tjänster, i enlighet med de rekommendationer som anges i bilagan.

BILAGA TILL RESOLUTIONSFÖRSLAGET

DETALJERADE REKOMMENDATIONER OM INNEHÅLLET I DE BEGÄRDA FÖRSLAGEN

A. PRINCIPERNA FÖR OCH MÅLEN MED DE BEGÄRDA FÖRSLAGEN I PAKETET FÖR DIGITALA TJÄNSTER

Paketet för digitala tjänster bör omfatta följande:

- Ett övergripande lagstiftningsförslag med en översyn av direktivet om elektronisk handel i syfte att förbättra den inre marknadens funktion och den fria rörligheten för digitala tjänster.
- Ett lagstiftningsförslag om förhandsreglering av stora plattformar för att hantera marknadsmisslyckanden och stärka transparensen, med utgångspunkt i förordningen om förbindelserna mellan plattformar och företag.
- Förslag om avtalsrättigheter i samband med tillhandahållande av digitala tjänster, med anknytning till rättsakten om digitala tjänster, som en del av ett paket, på grundval av rekommendationerna i denna bilaga, efter en grundlig analys av införlivandet och genomförandet av nyligen antagna rättsliga instrument på konsumentskyddsområdet, samt en översyn av förordning (EU) nr 910/2014¹¹ (eIDA-förordningen) mot bakgrund av utvecklingen av teknik för virtuell identifiering, i syfte att effektivisera de elektroniska interaktionerna mellan företag och konsumenter.

B. REKOMMENDATIONER

Rekommendation 1 Syfte

Förslagen bör syfta till att stärka de civil- och handelsrättsliga reglerna för företag som är verksamma på nätet med avseende på digitala tjänster, inbegripet, när konkreta luckor identifieras genom en ingående konsekvensbedömning, civil- och handelsrättsliga aspekter av teknik för distribuerade liggare och, i synnerhet, smarta kontrakt.

Förslagen bör också syfta till att göra avtalsvillkoren mer begripliga och i praktiken ge enskilda möjlighet att välja bort vissa klausuler eller förhandla om individuella villkor.

Rekommendation 2 Tillämpningsområde

Förslagen om avtalsrättigheter bör fokusera uteslutande på civil- och handelsrättsliga aspekter och bör inte påverka direktivet om elektronisk handel. De bör vara förenliga med de bestämmelser om reklam som fastställs i direktivet om otillbörliga affärsmetoder och de bestämmelser om digitalt innehåll och digitala tjänster som fastställs i direktivet om digitalt innehåll.

---

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

Rekommendation 3 Allmänna principer

Transparensprincipen

Alla allmänna villkor och andra klausuler som tillämpas vid användning bör vara lättillgängliga och lättbegripliga, och bör vara skrivna på ett enkelt och tydligt språk. Konsumenterna bör få korrekt och adekvat information om funktionerna och de tekniska begränsningarna för digitalt innehåll och digitala tjänster, för att undvika felaktig och vilseledande reklam. Om en ansluten produkt eller tjänst är beroende av en eller flera tjänster för att fungera, eller för att fungera optimalt, ska annonsörer och reklammellanhänder säkerställa att konsumenterna förstår att produkten eller tjänsten inte kan användas utan den kompletterande tjänsten. Kommissionen bör upprätta en mall för en sammanfattning av de viktigaste avtalsvillkoren eller licensavtalen för slutanvändare (EULA) som ska visas i början, för att konsumenterna ska kunna identifiera de viktigaste punkterna och förstå konsekvenserna av sitt samtycke.

Principen om rättvisa

Alla allmänna villkor och andra klausuler som tillämpas vid användning men som inte är strikt nödvändiga för tillhandahållandet av en digital tjänst eller som inte krävs enligt lag bör kunna ändras eller väljas bort innan slutanvändaren ger sitt godkännande. Företag bör också kunna begränsa vissa tjänster om någon väljer att ändra eller välja bort villkor eller klausuler på detta sätt, men bör dock inte helt kunna neka tillgång till eller begränsa väsentliga delar av den digitala tjänsten i fråga eller en fysisk produkt med direkt koppling, eller annan anknytning, till den digitala tjänsten.

Principen om rättslig förutsebarhet

När, bland annat, allmänna villkor och smarta kontrakt omfattas av den rättsliga definitionen av ett avtal bör det klart och tydligt fastställas att alla relevanta konsumentskyddsbestämmelser, så som de anges i direktivet om konsumenträttigheter, bör tillämpas.

Det bör klargöras om informerat samtycke kan antas föreligga enbart på grundval av att de allmänna villkoren godkänts eller en digital tjänst används, utan att det finns belägg för att en slutanvändare har tagit del av villkoren i fråga eller andra klausuler som tillämpas vid användning.

Efterlevnad och sanktioner

Medlemsstaterna bör bättre efterleva konsumenternas rätt till informerat samtycke och valfrihet i samband med att de lämnar in uppgifter till annonsörer och reklammellanhänder. Medlemsstaterna bör göra det möjligt för konsumenter att få sin sak prövad och anta regler om vilka sanktioner som ska gälla vid överträdelse av bestämmelserna om avtalsrättigheter och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Sanktionerna måste vara effektiva, proportionella och avskräckande.

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	7.7.2020
Slutomröstning: resultat	+ : 39 - : 1 0 : 4
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Alex Agius Saliba, Andrus Ansip, Brando Benifei, Adam Bielan, Hynek Blaško, Biljana Borzan, Vlad-Marius Botoș, Markus Buchheit, Dita Charanzová, Deirdre Clune, David Cormand, Petra De Sutter, Carlo Fidanza, Evelyne Gebhardt, Alexandra Geese, Sandro Gozi, Maria Grapini, Svenja Hahn, Virginie Joron, Eugen Jurzyca, Arba Kokalari, Marcel Kolaja, Kateřina Konečná, Andrey Kovatchev, Jean-Lin Lacapelle, Maria-Manuel Leitão-Marques, Adriana Maldonado López, Antonius Manders, Beata Mazurek, Leszek Miller, Kris Peeters, Anne-Sophie Pelletier, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Ivan Štefanec, Kim Van Sparrentak, Marion Walsmann, Marco Zullo
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Pascal Arimont, Marco Campomenosi, Maria da Graça Carvalho, Edina Tóth, Stéphanie Yon-Courtin

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

39	+
ECR	Adam Bielan, Carlo Fidanza, Eugen Jurzyca, Beata Mazurek
EPP	Pascal Arimont, Maria da Graça Carvalho, Deirdre Clune, Arba Kokalari, Andrey Kovatchev, Antonius Manders, Kris Peeters, Andreas Schwab, Tomislav Sokol, Ivan Štefanec, Edina Tóth, Marion Walsmann
GREENS/EFA	David Cormand, Petra De Sutter, Alexandra Geese, Marcel Kolaja, Kim Van Sparrentak
ID	Markus Buchheit, Marco Campomenosi, Virginie Joron, Jean-Lin Lacapelle
NI	Marco Zullo
RENEW	Andrus Ansip, Vlad-Marius Botoș, Dita Charanzová, Sandro Gozi, Svenja Hahn, Stéphanie Yon-Courtin
S&D	Alex Agius Saliba, Biljana Borzan, Maria Grapini, Maria-Manuel Leitão-Marques, Adriana Maldonado López, Leszek Miller, Christel Schaldemose

1	-
ID	Hynek Blaško

4	0
EUL/NGL	Kateřina Konečná, Anne-Sophie Pelletier
S&D	Brando Benifei, Evelyne Gebhardt

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster

20.7.2020

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR KULTUR OCH UTBILDNING

till utskottet för rättsliga frågor

med rekommendationer till kommissionen om rättsakten om digitala tjänster: anpassning av handels- och civilrättsliga regler för företag som är verksamma på nätet (2020/2019(INL))

Föredragande av yttrande: Petra Kammerevert

(Initiativ – artikel 47 i arbetsordningen)

FÖRSLAG

Utskottet för kultur och utbildning uppmanar utskottet för rättsliga frågor att som ansvarigt utskott infoga följande förslag i det förslag till resolution som antas:

1. Europaparlamentet påminner om att fria och pluralistiska medier utgör ryggraden i demokratiska samhällen. Parlamentet påminner om att traditionella medietjänster är starkt reglerade för att garantera yttrandefrihet och redaktionell frihet med avseende på det innehåll som de offentliggör. Parlamentet efterlyser åtgärder för att i synnerhet säkerställa att lagliga innehåll för vilka redaktionellt ansvar och skadeståndsansvar erkänts eller som skapats av journalister, liksom alla andra medier som redan är föremål för allmänt erkänd, oberoende tillsyn, görs åtkomliga och tillgängliga på andra plattformar eller inom ramen för andra tjänster på ett sätt som garanterar att innehållet i fråga inte genomgår ytterligare kontroller, samtidigt som det tillämpas tydliga och praktiskt genomförbara bestämmelser om plattformarnas transparens och ansvar med avseende på dataskydd, it-säkerhet och upprätthållande av respekten för de grundläggande rättigheterna. Parlamentet konstaterar att det följaktligen krävs kompatibla ramar för online- och offlinemiljöerna och att plattformarnas redaktionella beslut och algoritmiska processer och onlineplattformarnas avlägsnande av innehåll kan få stor inverkan på yttrandefriheten och tillgången till information.
2. Med tanke på de snabba tekniska framsteg som görs och utvecklingen av nya produkter och tjänster anser Europaparlamentet att varje nytt förslag till rättsakt om digitala tjänster bör erbjuda framtidssäkrade långsiktiga lösningar som inbegriper en uppgradering och ett klargörande av de ansvars- och säkerhetsbestämmelser som gäller för digitala plattformar, tjänster och produkter, utan att skapa omotiverade hinder för tillväxten i digitala tjänster. Parlamentet betonar att eventuella nya åtgärder bör vara proportionella och att det i samband med deras genomförande i praktiken bör tas hänsyn till respektive leverantörs ekonomiska kapacitet och marknadsandelar i medlemsstaterna och unionen för att bidra till att säkerställa lika villkor och främja konkurrens.

3. Europaparlamentet betonar att innehåll som är lagligt och delas på lagliga grunder enligt unionsrätten eller nationell rätt måste få finnas kvar på nätet och att ett eventuellt avlägsnande av sådant innehåll inte får leda till identifiering av enskilda användare eller till behandling av deras personuppgifter.
4. Europaparlamentet påminner om att de transparenskrav som gäller för medieplattformar och tillhörande tjänster som är verksamma på nätet också bör omfatta deras ägarskap och finansieringskällor.
5. Europaparlamentet anser att åtgärder för att skapa rätt förutsättningar är avgörande när det gäller att utnyttja den digitala inre marknadens fulla potential. Parlamentet framhåller att en adekvat ram skulle innebära att onlinemiljön behandlas på samma sätt som offlinemiljön, även vad avser reklam och beskattning.
6. Europaparlamentet efterlyser en säker digital miljö med en god avvägning gällande grundläggande rättigheter i syfte att främja åsiktsmångfald, nätneutralitet, yttrande- och informationsfrihet samt skyddet av egendom. Parlamentet konstaterar att kommunikation alltid äger rum i en viss kontext och att det samtidigt behövs åtgärder för att se till att olagligt innehåll omgående avlägsnas och inte återkommer. Parlamentet kräver därför att automatiska förfaranden omfattas av etiska principer, medger transparens och ansvarsskyldighet samt blir föremål för mänsklig tillsyn och kontroll. Parlamentet betonar att sådana förfaranden måste kompletteras med effektiva klagomåls- och prövningsmekanismer för användarna, med garantier för behandling utan onödiga dröjsmål för att trygga de grundläggande kommunikationsfriheterna.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att plattformsoperatörer tillgängliggör transparensrapporter med information om antalet fall där innehåll felaktigt identifierats som olagligt eller delat på olagliga grunder, samt att de behöriga myndigheterna tillgängliggör information om antalet fall där avlägsnande lett till utredning och lagföring av brott.
8. Europaparlamentet vill att alla tekniskt möjliga hjälpmedel ska användas för att såväl bekämpa olagligt innehåll som motverka skadligt innehåll, desinformation, propaganda och hatpropaganda. Parlamentet betonar att användningen av sådana hjälpmedel bör bygga på rättslig och annan tillsyn. Parlamentet understryker att sådana åtgärder inte får leda till vare sig förhandskontroller eller uppladdningsfiltrering, i strid med artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG¹.
9. Europaparlamentet påpekar att ändamålsenliga åtgärder i fråga om innehållets upptäckbarhet och sökbarhet samt begränsningar av uttryckliga självreferenser – jämte gällande transparenskrav och krav med avseende på grundläggande rättigheter – i betydande grad kan bidra till spridningen av lagligt innehåll och främja informations- och mediepluralism, kulturell och språklig mångfald och tillgång till kvalitativt innehåll av allmänt värde. Parlamentet framhåller den goda praxisen med samreglering och självreglering, som innebär att samarbetet mellan plattformar, rättighetshavare, faktagranskare, myndigheter och användare stärks och som gör det möjligt för användarna

---

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden ("Direktiv om elektronisk handel") (EGT L 178, 17.7.2000, s. 1).

att behålla kontrollen genom att de ges möjlighet att flagga tvivelaktigt innehåll. Parlamentet påpekar att sociala medier i högre grad bör flagga vilseledande innehåll.

10. Europaparlamentet kräver att sektorsspecifika bestämmelser som syftar till att förverkliga övergripande samhällsmål och konkretisera dessa med avseende på specifika sektorer – såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU² och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/790³ – ska ha företräde framför allmänna bestämmelser för att säkerställa rättigheterna för upphovsmän och konstnärligt verksamma i den digitala miljön.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att beakta den senaste tidens nationella rättspraxis, där man fastställer 30 minuter som tidsfrist för tjänsteleverantörer att avlista inträngsinnehåll, och att förtydliga begreppet ”utan dröjsmål” när det gäller direktsänt innehåll.
12. Europaparlamentet upprepar att konkurrensfrämjande dataåtkomstsystem som kompletterar åtgärder för att upprätthålla konkurrenslagstiftningen bör sträva efter att decentralisera datainnehavarnas data, samtidigt som incitament till innovation bör bibehållas till gagn för konsumenterna.
13. Europaparlamentet påpekar att de grundläggande friheterna, såsom yttrandefriheten, konsumenternas valfrihet och rätten till integritet, bör stå i centrum för de nya bestämmelserna, i syfte att uppnå lika villkor inom hela sektorn.
14. Europaparlamentet betonar vikten av att avlägsna nuvarande och potentiella nya hinder, restriktioner och bördor i samband med tillhandahållande av digitala tjänster, särskilt för små och medelstora företag och nystartade företag, samtidigt som man säkerställer ansvarstagande, icke-diskriminerande metoder från plattformarnas sida och proportionella skyldigheter i detta sammanhang, såväl online som offline.
15. Europaparlamentet anser bestämt att det finns ett behov av att öka plattformarnas ansvar när det gäller olagliga och osäkra produkter och på så sätt stärka den digitala inre marknaden. Parlamentet påminner om att plattformarnas ansvar i sådana fall bör vara ändamålsenligt utformat, med hänsyn till gällande konsumentskyddsåtgärder, som bör iakttas under alla omständigheter, och de fastställda åtföljande prövningsmekanismerna för detaljhandlare och konsumenterna. Parlamentet anser att systemet skulle kunna fungera endast om tillsynsmyndigheterna har adekvata befogenheter, verktyg och resurser för att upprätthålla bestämmelserna och samarbeta effektivt i fall med gränsöverskridande inslag.
16. Europaparlamentet framhåller behovet av att uppdatera och ändra samt öka räckvidden, tydligheten och transparensen i bestämmelserna på unionsnivå och nationell nivå, samtidigt som man tar bort onödiga och föråldrade bestämmelser i stället för att lägga till fler bestämmelser, i syfte att spegla dagens tekniska framsteg.

---

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 15.4.2010, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/790 av den 17 april 2019 om upphovsrätt och närstående rättigheter på den digitala inre marknaden och om ändring av direktiven 96/9/EG och 2001/29/EG (EUT L 130, 17.5.2019, s. 92).

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET

Antagande	13.7.2020
Slutomröstning: resultat	+: 27 -: 1 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Asim Ademov, Christine Anderson, Andrea Bocskor, Vlad-Marius Botoș, Ilana Căciurel, Gilbert Collard, Gianantonio Da Re, Laurence Farreng, Tomasz Frankowski, Romeo Franz, Alexis Georgoulis, Hannes Heide, Irena Joveva, Petra Kammerevert, Niyazi Kizilyürek, Predrag Fred Matić, Dace Melbārde, Victor Negrescu, Niklas Nienab, Peter Pollák, Marcos Ros Sempere, Domènec Ruiz Devesa, Andrey Slabakov, Massimiliano Smeriglio, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Milan Zver
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Isabel Benjumea Benjumea, Marcel Kolaja
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 209.7)	Angel Dzhambazki

**SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP
I DET RÅDGIVANDE UTSKOTTET**

27	+
PPE	Asim Ademov, Isabel Benjumea Benjumea, Andrea Bocskor, Tomasz Frankowski, Peter Pollák, Michaela Šojdrová, Sabine Verheyen, Milan Zver
S&D	Hannes Heide, Petra Kammerevert, Predrag Fred Matic, Victor Negrescu, Marcos Ros Sempere, Domènec Ruiz Devesa, Massimiliano Smeriglio
RENEW	Vlad-Marius Botoş, Ilana Cicurel, Laurence Farreng, Irena Joveva
ID	Gilbert Collard
VERTS/ALE	Romeo Franz, Niklas Nienaf
ECR	Angel Dzhabazki, Dace Melbārde, Andrey Slabakov
GUE/NGL	Alexis Georgoulis, Niyazi Kizilyürek

1	-
VERTS/ALE	Marcel Kolaja

2	0
ID	Christine Anderson, Gianantonio Da Re

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster

INFORMATION OM ANTAGANDET I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

Antagande	1.10.2020
Slutomröstning: resultat	+ : 22 - : 1 0 : 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Manon Aubry, Gunnar Beck, Geoffroy Didier, Angel Dzhambazki, Ibán García Del Blanco, Jean-Paul Garraud, Esteban González Pons, Mislav Kolakušić, Gilles Lebreton, Karen Melchior, Jiří Pospíšil, Franco Roberti, Marcos Ros Sempere, Liesje Schreinemacher, Stéphane Séjourné, Raffaele Stancanelli, József Szájer, Marie Toussaint, Adrián Vázquez Lázara, Axel Voss, Tiemo Wölken, Javier Zarzalejos
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Patrick Breyer, Evelyne Gebhardt

SLUTOMRÖSTNING MED NAMNUPPROP I DET ANSVARIGA UTSKOTTET

22	+
EPP	Esteban González Pons, Jiří Pospíšil, József Szájer, Axel Voss, Javier Zarzalejos
S&D	Ibán García Del Blanco, Evelyne Gebhardt, Franco Roberti, Marcos Ros Sempere, Tiemo Wölken
RENEW	Karen Melchior, Liesje Schreinemacher, Stéphane Séjourné, Adrián Vázquez Lázara
ID	Jean-Paul Garraud, Gilles Lebreton
VERTS/ALE	Patrick Breyer, Marie Toussaint
ECR	Angel Dzhambazki, Raffaele Stancanelli
GUE/NGL	Manon Aubry
NI	Mislav Kolakušić

1	-
ID	Gunnar Beck

1	0
EPP	Geoffroy Didier

Teckenförklaring:

+ : Ja-röster

- : Nej-röster

0 : Nedlagda röster